

UNIVERZITA KARLOVA
EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Petra Voráčová

2017

UNIVERZITA KARLOVA
EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

Bakalářská práce

PASTORAČNÍ PRÁCE V ICF PRAHA

Petra Voráčová

Katedra: Pastorační a sociální práce
Vedoucí práce: Mgr. Michael Martinek, Th.D.
Studijní program: Sociální práce, 6141R030
Studijní obor: Pastorační a sociální práce

Praha 2017

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci s názvem Pastorační práce v ICF Praha napsala samostatně a výhradně s použitím uvedených pramenů.

Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna veřejnosti ke studijním účelům.

V Praze dne 4. prosince 2017, Petra Voráčová

Standardní bibliografická citace:

VORÁČOVÁ, Petra. *Pastorační práce v ICF Praha*. Praha, 2017. Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Evangelická teologická fakulta.

Anotace

Tato bakalářská práce se zabývá tématem pastorační práce v ICF Praha. Cílem práce je poskytnout čtenáři dostatek informací o pastorační práci obecně, ale také v rámci ICF, a o konkrétních nástrojích pastorační práce, které lidem ICF nabízí. Jejím cílem je také zjistit, zda věřící z této církve mají osobu, na kterou se v případě svého problému mohou obrátit.

V práci je nejprve vymezen pojem „*pastorace*“ a jeho zakotvení v evangeliu a Bibli samotné, což je pro evangelikální prostředí, kam lze ICF Praha zařadit, klíčové.

Druhá a třetí část bakalářské práce popisuje historii ICF Praha, jeho vizi, styl, ale také konkrétní projekty a nástroje, jakými ICF svým návštěvníkům pastoračně pomáhá. Poslední část shrnuje poznatky zjištěné v rámci dotazníkového šetření a ty dále vyhodnocuje.

Klíčová slova

Pastorace, pastýř, Bible, duchovní služba a doprovázení, ICF Praha

Summary

The main objective of this thesis is pastoral care in ICF Prague. The aim of this work is to provide reader enough information about pastoral work in general and also within the ICF church. It also introduces specific tools that ICF offers to its attenders.

This work is also focusing on believers, it deals with the question if attending Christians have a person that they can turn to with their life problems and when in need.

The work is divided into several parts and the first chapter firstly clarifies the meaning of the term “pastoral care” and secondly it talks about the pastoral care in the Gospel and the Bible itself, which is important for evangelical environment where ICF Prague is classified.

The second and third chapter covers a brief overview of history of ICF Prague, its vision, style and also the specific projects and tools that ICF uses in order to provide pastoral care to people.

The last part of this thesis focuses on the research. The summarization and evaluation of the research that took place in ICF Prague is written in the last chapter.

Keywords

Pastoral care, shepherd, the Bible, spiritual care and counselling, ICF Prague

Poděkování

Za zrození této práce vděčím panu Michaelu Martinkovi, který mě trpělivě vedl, usměrňoval a dával mi cenné rady. Dále kamarádům z ICF Praha, kteří mě po celou dobu doprovázeli a v lásce motivovali. Děkuji také všem respondentům, kteří se zúčastnili mého dotazníkového šetření, a v neposlední řadě děkuji Bohu za jeho nadpřirozenou milost a dodávání psychických i fyzických sil. Bez něj bych touto cestou studia nikdy nešla.

Obsah

Úvod	9
1. Pastorace.....	11
1.1 Pastorační řešení zakotvené v evangeliu.....	15
1.2 Osoba pastýře v Bibli	19
1.3 Pastorační koncept.....	22
1.3.1 Význam pastoračního konceptu.....	22
1.3.2 Obsah pastoračního konceptu	23
1.3.3 Dimenze pastoračního konceptu	25
1.4 Funkce pastorace.....	26
1.4.1 Uzdravení	27
1.4.2 Udržení	27
1.4.3 Vedení	28
1.4.4 Smíření	28
1.4.6 Osvobození	30
1.4.7 Zmocnění.....	30
2. ICF Praha	33
2.1 Stručná historie ICF Praha.....	33
2.2 Vize a styl ICF Praha.....	36
2.3 Organizace ICF Praha.....	39
3. Nástroje pastorační práce v ICF a její konkrétní projekty.....	41
3.1. Emocionalita pastoračního pracovníka v ICF	49
4. Realita a vize pastorační práce v ICF (dotazníkové šetření).....	53
Závěr	60
Seznam literatury	62
Seznam zkratk.....	65
Přílohy	66

Úvod

Všichni lidé během života prochází různými fázemi a musí tak čelit různým úskalím na své životní cestě. Je proto důležité se o sebe navzájem zajímat a vytvářet tak podmínky, kdy budeme moci růst ve všech dimenzích své osobnosti. Pozitivním působením je možné lidem kolem sebe pomoci se zorientovat v nové životní etapě nebo je doprovázet v možná těžko uchopitelných situacích.

V této oblasti působí řada institucí a různých zařízení, které se zaměřují na specifické oblasti lidského života a mohou jedinci pomoci v konkrétní situaci. Významnou roli zde zastávají také státní i nestátní organizace, vzdělávací instituce a nesmíme opomenout působení církevních institucí.

Vzhledem k tomu, že se již od dospívání zajímám o pastorační práci a duchovní doprovázení mezi jednotlivými věřícími, rozhodla jsem se toto téma rozvinout ve své bakalářské práci. Silným motivem je má vlastní touha pastýřsky vést druhé lidi uprostřed křesťanského společenství a zjištění, že mnoho mladých mužů a žen se cítí být k této službě Bohem povoláno. Konkrétně se zaměřím na pastorační práci ve své církvi – ICF Praha (International Christian Fellowship¹). Cílem mé práce tedy bude představit čtenáři pojem pastorece a zdůraznit důležitost Bible jako východiska pro každodenní život v pastorační praxi, což je pro evangelikální prostředí klíčové. Kromě toho bude cílem představit pastorační práci v ICF Praha a jeho nástroje pro efektivní pastorační činnost, a zjistit, zda věřící v této církvi opravdu mají osobu, na kterou se mohou obrátit v případě, že mají nějaký problém.

---

¹ Mezinárodní křesťanské společenství

Práce se bude skládat z teoretické části, ve které vysvětlím základní pojmy a budu se věnovat pastoračnímu jednání zakotvenému v evangeliu, čímž ukotvím dané téma. Druhá praktická část bude popisovat historii ICF, jeho vizi a styl, ale také konkrétní nástroje jimiž je pastorační práce v této církvi realizovaná. Na základě dotazníkového šetření, které jsem provedla mezi návštěvníky ICF Praha, bude potvrzena či vyvrácena hypotéza, se kterou přicházím.

1. Pastorace

Ústředním pojmem, kterému se budu na začátku bakalářské práce věnovat, je pojem „pastorace“. Protože je tento výraz klíčový a prostupuje celou práci, bude mu věnovaná celá následující kapitola. Vzhledem k tomu, že další části práce se zabývají pastorcí v konkrétním prostředí, a to v rámci společenství ICF Praha, budu se jím zabývat z pohledu evangelikálního prostředí, kam bychom ICF mohli zařadit. Záměrně tak opomím ostatní směry.

Na úvod tohoto tématu bych ráda zmínila myšlenku křesťanského psychologa Marka Macáka, který během přednášky o osobnosti v pastoračním procesu zmínil, že „být zralý je umění vidět černou i bílou najednou.“² Tato myšlenka velmi pěkně dokresluje cíl, ke kterému se pastorační pracovníci snaží dostat. Jejich cílem je, aby se člověk, kterému pomáhají, dokázal dívat na svou situaci celistvým pohledem s ohledem na všechny důležité souvislosti a v kontrastu se základním křesťanským učením (Biblií). Jen tak může dojít ke změně a možnému zlepšení situace.

Emmanuel Lartey ve své publikaci poukazuje na aspekt pastorační péče, díky kterému lze vidět to pravé naplnění pastorační práce. A to je touha člověka být opravdovou lidskou bytostí, která je celistvá a naplněná.³ Všichni lidé mají mít možnost žít život plný potenciálu. Ježíš tuto myšlenku dokládá v Janově evangeliu takto: „...Já jsem

---

² MACÁK, Marek. Přednáška Osobnost v pastoračním procesu (Z konference Úskalí a zákoutí pastorace), CB Třináctka, Praha 2017.

³ LARTEY, Emmanuel. *In living color an intercultural approach to pastoral care and counseling*, str. 26.

přišel, aby měli život v plnosti“.⁴ Je nutné si uvědomit, že každá křesťanská církev se věnuje druhým lidem v rámci svého společenství jiným způsobem, obecně ale můžeme říci, že pastoračním pracovníkům nejde jen o jednorázovou změnu situace, ve které se daný člověk nachází, ale také o naplnění zaslíbení žít v plnosti, které lidé dostali od Boha.

Pastorací se obecně rozumí soubor činností, jimiž církev realizuje své poslání⁵. Samotné slovo „*pastor*“ je odvozeno od osoby pastýře. Pastýř měl již v dávných dobách důležitý význam, protože obživa obyvatelstva závisela na chovu dobytka. V dobách sucha bylo nutné svěřit ovce a kozy pastýřům, kteří je odvedli do úrodných pastvin, kde o ně bylo postaráno. Pastýř s nimi musel být ve dne i v noci. Vedl je, byl jim společníkem, zaopatřitelem i lékařem. Také Bible v Janově evangeliu mluví o osobě pastýře.

„Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř za ovce pokládá svůj život...Já jsem dobrý pastýř. Zním své ovce a ony znají mě.“⁶

Ježíš v uvedeném textu označuje sám sebe za pastýře. A považuje se za dobrého pastýře. Dobrý pastýř podle něj pokládá život za své ovce, a protože jsou mu svěřeny, má je střežit a udělat vše proto, aby se jim vedlo dobře. Základem tedy je inspirovat se pro pastorační práci přímo u Ježíše a spolupracovat s Písmem tak, aby druzí lidé mohli

---

⁴ J 10,10.

⁵ KŘIŠŤAN, Alois. Pastore a sociální práce. In *Encyklopedie sociální práce*, str. 149.

⁶ J 10,11-14.

přijmout pomoc, oslovit Boha a naslouchat tomu, co Bůh chce říct.⁷ Pokud bychom pokračovali a uvedenou pasáž z Bible četli dále, mohli bychom si všimnout, že Ježíš hovoří i o ovcích, které jsou prozatím mimo jeho stádo a ty do něj musí přivést.⁸ Protože se ale v této práci zabývám pastoračí uvnitř křesťanského společenství, budu mluvit o věřících, kteří již nějaký vztah s Bohem mají. Pro pastorační práci je klíčové znát lidi, jejich očekávání a porozumět problémům, se kterými přicházejí, s ohledem na jejich konkrétní situaci. Kromě toho je třeba znát odpověď evangelia na jednotlivé problémy a orientovat se v současných odpovědích konkrétní církve na dané otázky. Teprve na základě toho může pastorační pracovník určit směr cesty, po které má jedince doprovázet.⁹ Posláním pastorače je tedy zabývat se jedincem v konkrétních životních podmínkách a řešit problémy člověka s ohledem na evangelium.

„Pokud se v dějinách (od 18. stol.) setkáváme s pojmem pastorače (např. cura pastoralis – pastorační péče), jedná se většinou o označení činností těch, kteří nesou zodpovědnost za fungování křesťanského společenství. V posledních 200 letech se ovšem stala pastorače předmětem odborné reflexe (vznik samostatného teologického oboru pastorální teologie). Vývoj společnosti od doby osvícenství se odrazil také v církvi, začalo se hovořit o pastoračním jednání, tzn. o činnostech společenství nebo jednotlivých křesťanů, kterými se realizuje poslání církve.“¹⁰

---

⁷ BARRY, William A. CONNOLLY, William J. Praxe duchovního doprovázení, str. 19.

⁸ J 10,16.

⁹ OPATRŇY, Aleš. *Pastorače v postmoderní společnosti*, str. 9-10.

¹⁰ KŘIŠŤAN, Alois. Praktická teologie, pastorače a sociální práce – mezioborové souvislosti. In *Praktická teologie pro sociální pracovníky.*, str. 20.

Pastorace je služba, která se zaměřuje na člověka samotného, na jeho životní situace a ty pak teologicky promýšlí, ve snaze člověku pomoci, motivovat ho a poskytnout mu náměty ke zvážení jeho situace a následnému jednání. Vidí člověka jako Bohem stvořeného, Bohem osloveného a stále oslovovaného.¹¹ V kontrastu s tím je ale také třeba se zaměřit na lidské hodnoty, postoje k různým situacím, zvyky či jedincovy zkušenosti. Nesmíme opomenout, že do pastorační práce zasahuje také jedincova rodina, sociální prostředí, ve kterém se vyskytuje atp. Proto je pro tuto práci charakteristické „Evropské pojetí“ pastorace v širším záběru, které klade důraz na plné rozvinutí člověka ve všech jeho dimenzích (biologická, psychologická, sociální a spirituální).¹²

Úvodní část první kapitoly této práce se stručně zabývala definováním pojmu pastorace, jeho historickým i biblickým pozadím a nastínila, v jakém směru se celá práce bude ubíhat. Vidí jedince jako Bohem oslovovaného člověka, který má vstoupit do dialogu s Bohem a pastorační pracovníci mu v tom mohou pomoci, pokud jsou inspirovaní Biblií, Ježíšovým učením a vedením. V rámci evangelikálního prostředí si také uvědomuje, že člověk není pouze jakási duchovní schránka, ale je třeba se zabývat všemi oblastmi jeho osobnosti. Následující kapitoly se proto budou podrobněji zabývat pastoračním řešením zakotveným v evangeliu a Bibli samotné.

---

¹¹ KŘIŠŤAN, Alois. Praktická teologie a sociální práce. In *Encyklopedie sociální práce*, str. 148.

¹² KŘIŠŤAN, Alois. Pastorace a sociální práce. In *Encyklopedie sociální práce*, str. 149-150.

1.1 Pastorační řešení zakotvené v evangeliu

Ježíš na konci Matoušova evangelia říká: „*Jděte. Získávejte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jménu otce i Syna i Ducha svatého a uče je zachovávat vše, co jsem vám přikázal.*“¹³ Jak bychom se mohli mylně domnívat, Ježíš toto neříká jen svým učedníkům, nýbrž všem křesťanům a mění tak celé pojetí pastorální teologie. „Její základní otázkou už nebude, co má dělat kněz (pastor), aby jednal podle vzoru Ježíše Krista, ale jak mají podle vzoru Ježíše Krista jednat všichni křesťané, tedy církve.“¹⁴ Pokud se na tuto zprávu podíváme z pohledu křesťana žijícího v evangelikálním prostředí, nejen kazatelé a pastoři by měli jednat podle Ježíšova vzoru s ohledem na Bibli a evangelium, ale měl by si tak počínat každý věřící.

Stejně jako apoštolové by se i pastorační pracovníci měli opírat o svou víru v Ježíše Krista a důvěru v něho skrze zkušenost s ním. Všechna evangelia popisují lidi, kteří nejprve Ježíše pozorovali, sledovali ho jak jedná, poslouchali jeho učení a viděli, jak se dotýká nemocných a zraněných¹⁵. Mohli tak být svědky jeho laskavosti, odpuštění, lásky a díky tomu se přesvědčit o jeho velikosti a utvrdit se ve víře v něj na základě svých zkušeností. Je tedy na samotných křesťanech, aby byli aktivní nejen vůči druhým lidem, ale také ve vlastním vztahu s Bohem. Je důležité si uvědomit, že být tím světlem¹⁶, které dává vidět slepým, není vždy jednoduché a mnohem jednodušší

---

¹³ Mt 28,19.

¹⁴ OPATRŇY, Aleš. Služba potřebným. In *Praktická teologie pro sociální pracovníky.*, str. 63.

¹⁵ BARRY William A. CONNOLLY, William J. *Praxe duchovního doprovázení*, str. 35.

¹⁶ Mt 5,14.

je někdy nechat se strhnout vlastní představou o tom, jaké by věci měly být, jaká by měla být církev. Bůh ale není povinen realizovat církev. Ukazuje věřícím, jak oni sami mohou budovat církev Jeho.¹⁷ Ti tedy musí být zodpovědní nejen vůči druhým, ale také vůči sobě samým a Bohu. Je proto důležité inspirovat se Biblií, evangelií a tím, jak sám Ježíš jednal s druhými lidmi, když je vedl. Aby pastorační pracovník mohl být dobrým pastýřem a budoval církev podle Ježíšova vzoru, znamená to pro něj jít cestou víry a spoléhat se na Boží moc.

Ať už za pastoračním pracovníkem přijde člověk hledající to, co by mohlo dát jeho životu nějaký smysl nebo jedinec, který chce dál rozvíjet a budovat svůj vztah s Bohem, vždy nastává otázka, zda pracovník opravdu věří v Boha, který je živý a ochotný naslouchat a komunikovat s lidmi. Pokud věří tomu, že Boha lze zažít skrze zkušenost s ním a lze se s ním setkat, stává se prostředníkem této zkušenosti. Autoři publikace *Praxe duchovního doprovázení* Barry a Connolly zmiňují, že „v moderním světě, kdy se nevíra v Boha stala zcela přirozeným stavem, mají věřící dvě možnosti. První je ústup do zmenšujících se ghett pravých věřících, kde se vzájemně budou posilovat ve své ohrožené víře, druhou je návrat k jádru křesťanství.“¹⁸ Ráda bych proto uvedla pár příkladů neevangelijních pohledů, kdy se křesťané spíše odklání od samotné podstaty Ježíšova učení:

- Křesťané žijící v jakémsi ghettu, stranou od ostatních. Žijí si vlastním životem a budují tak církev jako uzavřenou společnost a jen těžko do svého společenství přijímají nové

---

¹⁷ OPATRŇÝ, Aleš. *Pastorace v postmoderní společnosti*, str. 28-31.

¹⁸ BARRY William A. CONNOLLY, William J. *Praxe duchovního doprovázení*, str. 29-30.

lidi. Ve vztahu k ostatním nevěřícím jsou spíše pasivní a nevyhledávají s nimi kontakt.

- Vedou jednostranný „dialog“ se světem a vytýkají společnosti vše, co se jim nelíbí. Zapomínají ale přitom reflektovat sami sebe a vést skutečný rozhovor, ve kterém budou zapojeny obě strany.
- Jsou skupinou věřících, která se snaží oddělit církevní život od života okolního světa. Ve světě obyčejných lidí se tak pokud možno nepohybují, protože se cítí nekomfortně a vše by rádi dělali v bezpečí svého církevního světa.
- Jsou skupinou lidí, která církev miluje, ale kritizuje vše, co jí na církvi vadí, aby tak zakryli svůj stud ze stinných a nedokonalých stránek církve. Díky tomu jsou mnohdy lhostejní k aktuálním potřebám dané církve a ve chvíli, kdy dojde ke vzájemné interakci s lidmi mimo ni, se snaží svůj stud zakrýt a drží se zpět.¹⁹

Jako protiváhu je nutné uvést řešení, která jsou dobrá a jdou cestou evangelia. Pomáhají tak pracovníkům k transparentnímu vztahu s okolním světem, díky kterému mohou snadněji přistupovat k jedincům, kteří Boha neznají či s ním z nějakého důvodu ztratili kontakt:

- Jdou cestou od sebe samých k Bohu. Uvědomují si, že spása jejich ani druhých lidí není v jejich vlastních rukách, ale potřebují k ní Boží milost. Připouští také, že s problémy

---

¹⁹ OPATRŇY, Aleš. *Pastorace v postmoderní společnosti*, str. 28-30.

světa nelze bojovat světskými zbraněmi, ale pouze s pomocí Ducha.

- Učí se, že lidé v církvi jsou sice nedokonalí, ale kromě toho i Bohem obdarovaní. Svou jedinečností tedy mohou obohatit život církve i jeden druhého. Připouští, že není důležité budovat vzorného křesťana, ale hledat původ v Božích hodnotách.
- Vedou dialog se světem. Uvědomují si, že žít vnitřní život církve není dlouhodobě možné ani prospěšné. Vidí, že ve chvíli, kdy se otevřou dialogu, přijímají spoluodpovědnost za hledání společné cesty.²⁰

Na těchto příkladech jasně vidíme důležitost evangelia pro pastorační práci. Evangelium je pomocníkem, který pastorační pracovníky vede správnou cestou při budování církve podle Ježíšova vzoru. Pomáhá jim vést dialog s okolním světem a otevřít se jeden druhému jak ve vztahu mezi křesťany uvnitř církve, tak směrem ven k lidem mimo ni. Učí je počítat s Boží pomocí a nespoléhat se jen na vlastní síly. V další kapitole se budu věnovat osobě pastýře v Bibli a tomu, jak ji popisuje nejen Nový ale také Starý zákon, abych lépe ukotvila biblické pozadí činnosti pastoračního pracovníka.

---

²⁰ OPATRŇY, Aleš. *Pastorace v postmoderní společnosti*, str. 30-31.

1.2 Osoba pastýře v Bibli

Se slovy „pastýř“, „stádo“ a „ovce“ se v Bibli setkáváme poměrně často. Osoba pastýře může být pro dnešního člověka poněkud vzdálená, těžko uchopitelná, její původ je ale biblický. Kořeny lze najít již v pastýřských kulturách Orientu, kdy se o bezpečí izraelského národa stará pastýř, Bůh Hospodin.²¹ Velmi známou zmínkou o Hospodinu pastýři je Žalm Davidův, ve kterém se píše, že „Hospodin je můj pastýř, nic mi neschází. Na zelených loukách mi dává spočinout, ke klidným vodám mě přivádí.“²²

Pokud se v Bibli podíváme o několik stran dále, můžeme také číst, jak David vybízí a prosí Boha, aby zachránil svůj lid a byl lidem pastýřem navěky.²³ Sám Bůh je tedy člověku pastýřem, který ho vede a stará se o něj. Křesťané se díky tomu ale dostávají do bodu, kdy i oni jsou pastýři sami sobě navzájem. Nezastávají roli Boha, což ani není možné, ale inspirují se jím samotným a starají se jedni o druhé.

Významnou postavou Starého zákona byl nepochybně Mojžíš. Ve druhé knize Mojžíšově (Exodus) tak můžeme číst, jak se Bůh skrze Mojžíše lidem odhaluje a představuje. Vidíme zde Boha všudypřítomného, vysvobozujícího a zachraňujícího, toho, který bojuje o svůj lid, Izraelský národ. Mojžíš je již od narození Bohem ochraňován a později se s Hospodinem setkává a stává se vysvoboditelem a vůdcem (ale později i zákonodárcem) pro Izraelský lid. Dostává tak jedinečný úkol zachránce. Mojžíš je prostředníkem mezi Bohem a lidem. Je tím, kdo za tento lid oroduje a stará se o jeho blaho. Mojžíš je

---

²¹ OPATRŇY Aleš, *Pastorační situace u nás: analýzy a výhledy.*, str. 4.

²² Ž 23,1-2.

²³ Ž 28,9.

prvním člověkem, skrze kterého Bůh jedná ve prospěch dalších lidí, což je také motivem křesťanů, kteří se pastýřsky starají o druhé a vedou je.

V knize proroka Ezechiela čteme, že pastýři (zde vidíme, že je jich již několik) se nestarají o svěřený Izraelský lid, ale jde jim převážně o vlastní prospěch, což se Bohu nelíbí, kárá je a žene k odpovědnosti.²⁴ Zde vidíme, že v pastorační práci nejde o to se Bohu zalíbit nebo skrze svou pomoc něco získat. Pastýřské vedení je zodpovědnou činností, která vyžaduje lidskou aktivitu nejen směrem k druhým lidem, ale také k sobě samým a Bohu. Je důležité přijmout odpovědnost za vlastní vztah s Bohem a nechat se jím inspirovat a vést. Jen tak je možné být dobrým pastýřem druhých lidí.

Přesuneme-li se Bibli o značný kus dál, najdeme mnoho zmínek o pastýřství a duchovním doprovázení druhých lidí také v Novém zákoně. Mezi jednu z nich patří například Ježíšovo podobenství o ztracené ovci, které je zaznamenané v evangeliu podle Lukáše. Zde jsou křesťané vybízeni k tomu, aby se chovali podobným způsobem, tedy aby v nouzi pomohli ztracenému člověku.

„Kdyby někdo z vás měl sto ovcí a jednu z nich by ztratil, nenechá těch devadesát devět v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? Jakmile ji najde, s radostí ji vezme na ramena, přijde domů a svolá přátele i sousedy: ‚Radujte se se mnou, neboť jsem našel svou ztracenou ovci.‘“²⁵

---

²⁴ Ez 34,2-6.

²⁵ L 15,4-6.

Přirovnání lidí ke stádu ovcí nebo jedince k beránku není v Bibli ojedinělé. Dalším příkladem může být rozhovor Ježíše se Šimonem Petrem zaznamenaný v Janově evangeliu. Ježíš mu zde říká, aby pásł jeho beránky a pečoval o jeho ovce, ale i sebe samého.²⁶ To dokládá výše zmíněnou myšlenku, aby se křesťané neorientovali jen na vztah s Bohem u druhých lidí, ale také na svůj vlastní.

„Dbejte tedy na sebe i na celé stádo, jehož správci vás Duch Svatý ustanovil, abyste pásli Boží církev, kterou vykoupil svou vlastní krví.“²⁷

Všichni křesťané by se měli zajímat o druhé věřící kolem sebe. Díky tomu budou schopni vytvořit duchovní rodinu, která je pro mnohé také rodinou jedinou. Každý kolem sebe potřebuje další lidi, kteří mu mohou pomoci vyrůst. Ve chvíli, kdy se o sebe křesťané navzájem starají, stávají se pozemskými pastýři, kteří po vzoru Ježíše přichází ve chvíli, kdy druhý člověk prochází temným údolím a pomohou mu se opětovně obrátit k Bohu a toto období překonat. Přichází ale také ve chvíli, kdy druzí věřící touží upevnit a prohloubit svůj vztah s Bohem. Proto i věřící samotní musí klást důraz na vlastní vztah s Ním a v ideálním případě mít někoho, kdo vede je, aby mohli být dobrými pastýři. Apoštol Pavel ve druhém listu do Korintu vyzývá věřící, aby povzbuzovali všechny, kdo mají nějaké soužení stejnou láskou a potěšením, jaké i oni sami čerpají od Boha.²⁸ Vyzývá je, aby nesli břemena jedni druhých a skrze to naplnili Kristův zákon.

---

²⁶ J 21,15-17.

²⁷ Sk 20,28.

²⁸ 2 K 1,4.

1.3 Pastorační koncept

Předchozí kapitola zmínila několik situací, ve kterých o osobě pastýře mluví Bible. Umožňuje tak nahlédnout do doby, kdy o pastýřském vedení mluvili proroci či sám Ježíš, a pomůže tak pastoračnímu pracovníkovi pochopit podstatu jeho práce způsobem, jak ji zamýšlel sám Bůh.

Stejně tak je ale pro pastoračního pracovníka důležité si uvědomit, že nedílnou součástí pastoračně aktivního člověka je pastorační koncept, protože každý podle nějakého pastoračního konceptu postupuje, i když si to mnohdy neuvědomuje.

Pastorační pracovník si jej vytváří sám na základě vzdělání, jímž prošel, využívá ale také své osobní charisma a charakterové vlastnosti. K jeho vytvoření přispívá také znalost pastorální teologie.²⁹

1.3.1 Význam pastoračního konceptu

Pastorační koncept umožňuje pracovníkům nejen praktické a teologické zdůvodnění jejich činnosti, ale také jim napomáhá sladit pastorační praxi a volbu metod práce s jejími cíli. Kromě toho všichni, kteří pastorační práci využívají, mají právo vědět, co se pod jejím pojmem myslí a co jim tedy pastorační doprovázení nabízí. Jen tak může být přenos mezi pracovníkem a klientem opravdu transparentní a může tak snadněji dojít k naplnění očekávání obou stran. Znalost

---

²⁹ KŘIŠŤAN, Alois. Pastorační koncept. In *Praktická teologie pro sociální pracovníky*, str. 72.

pastoračního konceptu ale také přispívá ke zjednodušení spolupráce jak mezi jednotlivými pracovníky tak i v interdisciplinárním smyslu.³⁰

1.3.2 Obsah pastoračního konceptu

Ačkoli se obsah pastoračního konceptu u jednotlivých pracovníků liší, každý pastorační koncept zahrnuje základní prvky, které jsou společné, i když individuálně pojímané. Pastorační koncept daného pracovníka obsahuje jeho základní teologické chápání pastorační práce. V následujícím přehledu bych proto ráda zmínila jednotlivé oblasti, které jsou klíčové k vytvoření pastoračního konceptu daného pracovníka.

- definice obsahu pastorační práce a určení cíle, kterého má být dosaženo - Pastorační práce lze chápat jako zvěstování křesťanské víry a nabídku obrácení na základě duchovní zkušenosti. Díky tomu se později jedinec chová a přemýšlí v souladu s biblickými zásadami. Na proti tomu pastorační práce může být pouhé doprovázení na společné cestě, jejímž cílem je utěšit a společně nést klientovy obtíže. Může jít také o terapeutickou činnost spojenou s poradenstvím. Pastorační práce je i práce s city a emocemi a napomáhání jedinci vnímat sebe sama, reflektovat citové prožitky a využít je k následným rozhodnutím. Pastorační práce je ale hlavně způsob, jak napomáhat člověku ke zlepšení jeho celkové situace a uschopnění k tomu, aby si sám zvládl pomoci v současné i budoucí situaci.

---

³⁰ KŘIŠŤAN, Alois. Pastorační koncept. In *Praktická teologie pro sociální pracovníky*, str. 76.

- teologický základ, o nějž se pastorační koncept opírá a pohled na Boží obraz - I zde se setkáváme s různými úhly pohledu, které spočívají v biblické argumentaci (pohledu na starozákonní a novozákonní pastorační jednání). Na Boha se lze dívat jako na Boha transcendentního, světu vzdáleného, ale také jako na Boha pastýře, který se stará o své ovce ve všech situacích, Boha terapeuta, Boha, který hledá vztah k lidem, ale také Boha, který je s chudými a utlačovanými.
- obraz člověka – Člověka je možné vidět jako Boží stvoření, které je stále hřešící a potřebující spásu či naopak jako celistvé bytí složené z těla, ducha a duše, které pro svůj rozvoj potřebuje mimo jiné transcendentní zkušenost.
- subjekt pastorage - Adresátem může být jednotlivec či specifická skupina lidí. Pastorage je tedy nabídkou jak pro věřící navštěvující bohoslužby, katolíky i protestanty či dokonce pro všechny lidi ať již věřící nebo nevěřící.
- role a kompetence pastoračního pracovníka - Kompetence pastoračního pracovníka může být výlučně teologická, osobnostní, duchovní, psychotherapeutická či sociální. V mnoha případech se ale tyto role prolínají.³¹

V souvislosti s výše zmíněnými pohledy na jednotlivé oblasti pastoračního konceptu můžeme v rámci této práce chápat pastorage jako duchovní doprovázení na společné cestě spojené s poradenstvím a pomocí druhému jedinci reflektovat životní situace v korespondenci

---

³¹ KŘIŠŤAN, Alois. Pastorační koncept. In *Praktická teologie pro sociální pracovníky*, str. 72-75.

s Písmem tak, aby mohl zvládnout obtížnou situaci, ve které se nachází. Boha uprostřed tohoto procesu vidíme jako Boha pastýře, který se stará o své ovce, vede je a stojí o pevný vztah s nimi. Naopak člověk je zde jedincem hřešícím, který potřebuje Boží pomoc, milost a spásu.

1.3.3 Dimenze pastoračního konceptu

Všechny pastorační koncepty nicméně musí obsahovat tři základní dimenze: teologicko-biblickou, psychologicko-terapeutickou a sociologicko-politologickou. U jednotlivých pastoračních pracovníků však nejsou rovnoměrně zastoupené.

V teologicko-biblické dimenzi bude převládat individuální pomoc ve víře, transcendentno a prostředky k naplnění cílů budou modlitba, čtení Bible a spiritualita. U převládající psychologicko-terapeutické dimenze bude pracovník využívat rozhovoru a terapie, aby umožnil jedinci intrapsychický pohled na situaci, pomoc v krizích a jednotlivých životních situacích. Naopak u převládajícího sociologicko-politologického směru se bude zaměřovat na společenskou angažovanost, kolektivní ale také individuální pomoc ve smyslu zvládnutí krize.³²

---

³² KŘIŠŤAN, Alois. Pastorační koncept. In *Praktická teologie pro sociální pracovníky*, str. 76-77.

1.4 Funkce pastorage

Předchozí kapitola popsala dílčí oblasti, kterých si je třeba při pastorační práci všimnout a pracovat s nimi. Aby pastorační pracovník mohl efektivně pomáhat druhým, vytváří si svůj osobitý styl práce s druhými lidmi, pastorační koncept.

Dnešní doba je vystavena velmi odlišnému životnímu stylu lidí a v mnoha západních evropských zemích byla důležitost funkce pastorage nahrazena nejistotou, bezvýznamností a nejednoznačností. V mnoha případech narážíme na stoupající atraktivitu profesí jako je poradenství, sociální a komunitní práce či management.³³ Pro pastorační práci je tak složitější obstát. Protože ale v mnoha případech nelze pastorační práci těmito profesemi nahradit, jsou do ní zapracovávány modely převzaté z těchto profesí. Považuji proto za důležité je zmínit, protože tyto profese jsou nepochybně důležitou součástí celkového rozvoje člověka.

Aby pastorage mohla efektivně fungovat, je třeba stanovit vizi, motivaci a cíle, kam se má ubírat. To napomáhá pastoračním pracovníkům vidět smysl a nasměrování v jejich práci. Samotná pastorage se tak přesouvá ze série tipů a návodů ke smysluplné činnosti. To lze demonstrovat na čtyřech funkcích pastorage, jimiž jsou uzdravení, udržení, vedení a smíření. K těm byla později přidána také péče, osvobození a zmocnění.³⁴ Uvědomuji si, že podobných schémat či funkcí pastorage může být více, v rámci ICF Praha je ale nahlíženo na funkci pastorage tak, jak ji popisuje Emanuel Lartey.

---

³³ LARTEY, Emmanuel. *In living color an intercultural approach to pastoral care and counseling*, str. 61.

³⁴ Ibid. str. 61.

1.4.1 Uzdravení

Lidé se během života často stávají zraněnými a zlomenými. Čas od času proto potřebují fyzické, psychické, emocionální a duchovní obnovení. Uzdravení tedy předpokládá, že jedinec již někdy v minulosti měl něco, co mu prospívalo, on to ztratil a nyní je třeba to opět nalézt.³⁵ Často se díky tomu také stává, že uzdravující proces člověka dovede do lepší pozice, než ve které doposud byl.

Na uzdravování v duchovním kontextu je často nahlíženo jako na určitý zázrak, na něco, co je neobyčejné a nevysvětlitelné. Nebylo by správné tuto cestu popřít, je třeba si ale také uvědomit, že k uzdravení obvykle vede mnohem komplexnější cesta zahrnující jak Boží tak lidskou aktivitu. Bůh zde není daleko, naopak je přítomný a připravený utěšit a uzdravit. Doprovázející pastorační pracovník ale musí být citlivý a otevřený stát se prostředníkem, kanálem, kterým může proudit Boží láska, podpora a pomoc směrem k uzdravovanému.³⁶ Díky tomu může být uzdravovaný plně otevřený Boží pomoci a tu následně přijmout.

1.4.2 Udržení

V mnoha situacích pouhé uzdravení ve smyslu obnovení není a nebude možné. Uvědomit a přiznat si to není mnohdy snadné. V tuto chvíli proto přichází na řadu vrozená tendence člověka přežít. Pastorační pracovníci tak mohou být svědky úžasné lidské odolnosti a vůle k životu. Udržení není rezignace. Mít tuto schopnost znamená najít sílu a podporu v situacích, které člověk není schopen změnit nebo

---

³⁵ LARTEY, Emmanuel. *In living color an intercultural approach to pastoral care and counseling*, str. 62.

³⁶ Ibid. str. 62-63.

ovlivnit. Doprovázející pracovník proto jedince podporuje, neslibuje přítom ale preferovaný výsledek či lepší časy. Pouze pomáhá najít udržitelnou sílu v jinak nepříznivých okolnostech.³⁷ Udržení předpokládá, že jedinec v sobě může objevit ohromnou vnitřní sílu, díky které je schopen čelit nezměnitelným situacím. V tuto chvíli je proto Bůh utěшитelem a zdrojem odhodlání a sil.

1.4.3 Vedení

Jedním z rysů života na počátku 21. století je až omračující množství pohledů na cokoli. V momentě, kdy jedinec čelí jakémukoli rozhodnutí, má k dispozici zdroj mnoha různých životních filosofí, pohledů na svět, hodnotových systémů, ideologií a směrů. Nicméně v těžších životních situacích je velmi složité zvážit jednotlivé možnosti a orientovat se v nabízených východiscích. Jednou z klíčových funkcí pastorační je proto vedení.

Vedení napomáhá jedinci být schopný nabízené možnosti zvážit a na základě toho učinit rozhodnutí.³⁸ Skrze vedení tak pracovník pomáhá druhým objevit to, co je dávno v nich, ale doposud možná nevěděli jak si v dané oblasti počínat.

1.4.4 Smíření

Smíření znamená určité navrácení a pospojování stran, které byly odděleny, zpět k sobě. Cílem pastorační je v tomto směru harmonizace vztahů mezi lidmi. To, co ale samotné smíření umožňuje, je schopnost

---

³⁷ LARTEY, Emmanuel. *In living color an intercultural approach to pastoral care and counseling* str. 63-64.

³⁸ Ibid. str. 64-65.

vidět pestrost, různorodost a odlišnost lidí a názorů. Úlohou pastorační práce je tedy aktivní a kreativní hledání způsobů, jakými přivést lidi zpět k sobě ve smyslu, který respektuje jejich vzájemné odlišnosti.³⁹ Toto také dokládá druhý dopis apoštola Pavla věřícím do Korintu:

„A to všechno je z Boha, který nás se sebou smířil skrze Krista... Bůh v Kristu uzavřel se světem mír! Přestal lidem počítat viny a zprávu o tom smíření svěřil nám.“⁴⁰

Nejen pastorační pracovníci ale všichni křesťané by proto měli tuto svěřenou zprávu o smíření vzít a pomoci skrze ni lidem, jejichž vztahy byly narušeny, zpět k sobě.

1.4.5 Péče

Jedním z úkolů pastoračního pracovníka také je usnadňovat druhým růst, což je proces kombinující péči a konfrontaci. Růst nastává ve vztahu, ve kterém je do jisté míry kombinována péče (zahrnující přijetí, ujištění, milost a lásku), která je zažívána spolu s konfrontací. Je důležité jedince konfrontovat, aby mohl být otevřený a upřímný v takových stránkách reality, které doteď byly ignorovány nebo popírány.

Péče je trvalý proces, který je citlivý ke klíčovým fázím života, kterými procházíme. Tyto fáze jsou příležitostmi, které vyžadují, aby jedinec opustil své staré postoje a omezení a naučil se čelit novým

---

³⁹ LARTEY, Emmanuel. *In living color an intercultural approach to pastoral care and counseling*, str. 65-66.

⁴⁰ 2 K 5,18-19.

potenciálním hrozbám.⁴¹ Pastorační pracovník si proto potřebuje osvojit dovednosti, jak povzbudit a motivovat lidi, aby se mohli posunout a vyrůst. Pokud má dojít u jedince ke změně, musí pracovník obě složky péče propojit a druhé lidi přijmout, milovat, ale také je v lásce konfrontovat a ukázat jim jinou možnou cestu.

1.4.6 Osvobození

Kromě zranění v různých oblastech života také v dnešním světě existuje nepochybně mnoho situací, kdy se člověk může cítit zajatý. Duševní zajetí člověku brání myslet na sebe a za sebe samého. Cítí se proto být svázaný myšlenkou na to, co by ostatní řekli, kdyby věděli, co si myslí a čemu věří. S tím také souvisí zajetí sociální, kdy je jedinec utlačován dominantní osobou či skupinou lidí.

Osvobození je tedy procesem zvyšování povědomí o zdrojích a příčinách duševního zajetí. Je proto nutné tyto zdroje zkoumat, sledovat vývoj současné situace a následně zvážit možnosti vedoucí ke změně. K tomu je ale bez pochyby potřeba jedincovo rozhodnutí tyto příčiny odhalit, které je následováno aktivním jednáním a konečným vyhodnocením, čímž dotyčného provází pastorační pracovník.⁴²

1.4.7 Zmocnění

Ať už si to člověk uvědomuje nebo ne, v procesu zvažování možností a rozhodování se k následným krokům je konfrontován otázkou moci. S mocí ale také přichází otázka bezmoci. Aby mohl být jedinec zmocněn, musí se nejdříve naučit být bezmocný. Bezmoc může být

---

⁴¹ LARTEY, Emmanuel. *In living color an intercultural approach to pastoral care and counseling*, str. 66-67.

⁴² Ibid. str. 67.

důsledkem zkušenosti se selháním, kdy jedinec nebyl schopen dojít k vytyčenému cíli kvůli nedostatku sebedůvěry nebo dalším osobnostním charakteristikám.⁴³ Naučená bezmoc je ale schopnost ohodnotit sebe sama spolu s hledáním a využíváním zdrojů, které jsou mimo nás. Tím může dojít ke zmocnění a motivování druhých lidí, aby věděli, že sami mohou jednat směrem, který jim umožní větší svobodu a spoluúčast v životě společnosti, jejíž jsou součástí.

Bible říká: „Všechno mohu v Kristu, který mě posiluje.“⁴⁴ A právě díky tomuto projevu Boží lásky jsou lidé schopní věcí, o kterých pochybovali, že by mohli vůbec zvládnout. Pastorační pracovník je tedy prostředníkem k pochopení, že Bůh dává lidem sílu, díky které můžou překonat jindy těžce překonatelné překážky.

První kapitola této práce představila pojem pastorage jako cílevědomé činnosti, skrze kterou církev realizuje své poslání, kterým je péče o lid, jež sám Bůh ustanovil. Pastorage tedy nahlíží na životní situace jednice a ty pak teologicky promýšlí v kontextu Bible a evangelia, což je klíčové pro evangelikální prostředí, o kterém celá práce hovoří. Historie pastorage sahající až do pastýřského Orientu přibližuje, že sám Bůh je pastýřem lidí a vidí jedince jako Bohem oslovaného člověka, který pro svůj život potřebuje Boží milost a spásu. Zjišťuje, že je třeba, aby se křesťané zajímali jedni o druhé, ale také pečovali o vlastní vztah s Bohem i lidmi, aby pastorační práce mohla být efektivní.

---

⁴³ LARTEY, Emmanuel. *In living color an intercultural approach to pastoral care and counseling*, str. 68.

⁴⁴ F 4,13.

Další podkapitoly poukazují na fakt, že jednotlivé funkce pastorační práce napomáhají pastoračnímu pracovníkovi vidět smysl a nasměrování jeho práce. Zároveň si ale uvědomují, že každý pracuje podle nějakého pastoračního konceptu, který si pracovník sám vytváří na základě vzdělání, jímž prošel, na základě svých charakterových vlastností apod.

Následující kapitoly se budou věnovat historii ICF Praha, jeho vizi, stylu ale také konkrétním projektům v rámci pastorační péče a zhodnotí dotazníkové šetření provedené v rámci tohoto křesťanského společenství.

2. ICF Praha

V předchozí kapitole byl představen pojem pastorační práce, jeho ukotvení v Bibli, ale také byly přiblíženy funkce pastorační práce podle konceptu Emanuela Larteyho, který jednotlivé funkce chápe podobně jako ICF.

Aby došlo k propojení celého tématu, následující kapitoly budou hovořit o pastorační práci v ICF Praha samotném, což je také tématem celé této práce. Na začátek je tedy pro pochopení nutné si tuto konkrétní církev představit. V následujícím textu proto bude popsána stručná historie ICF Praha, širší kontext toho, kam se jako společenství řadí, jeho styl, vize a konkrétní projekty v rámci samotné pastorační práce.

2.1 Stručná historie ICF Praha

Historie ICF Praha je poměrně krátká, protože toto společenství vzniklo teprve před 11 lety poté, co se několik rodin nadchlo pro tento nový druh církve a přestěhovalo se do Prahy, kde se začalo setkávat s dalšími lidmi.

Na počátku toho všeho byla touha chodit do církve, kam je snadné pozvat svou rodinu, přátele a která je atraktivní pro dnešního člověka. Církev, kam každou neděli přijdou noví lidé, kteří hledají Boha.⁴⁵ Zakladatel ICF Praha Jiří Zdráhal takovou touhu měl a ve své původní církvi (Slovo života Brno) byl 10 let pastorem ve chvíli, kdy se rozhodl vydat do Prahy. Motívem k tomuto rozhodnutí bylo mimo jiné setkání se švýcarským kazatelem, který Jiřího Zdráhala odkázal na ICF působící tou dobou již deset let ve Švýcarsku. Když pak Jiří na vlastní oči viděl,

---

⁴⁵ *Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.*

co ICF dělá a jak funguje, měl pocit, že našel, co hledal. Dostáváme se do roku 2004, kdy se Jiří se svou rodinou stěhuje do Prahy a spolu s ním další lidé, aby se podíleli na tomto projektu. Po dvou letech budování vztahů, přátelství a modliteb se 24. září 2006 odehrála první tzv. celebration (bohoslužba) a od té doby se ICF Praha schází pravidelně každý týden. V dalších letech se v ICF odehrálo mnoho akcí, z nichž můžeme například zmínit benefiční koncert nadace Krmte hladové, první ICF konferenci s pastory Leo Biggrem a Andy Struplerem ze Švýcarska či první letní Summer Camp, který se od té doby těší velké oblibě.⁴⁶

Klíčovým rokem i pro dnešní působení ICF byl rok 2009. „ICF Praha tehdy zakoupilo loď, která byla vyrobena roku 1925 a je dlouhá 62 metrů. Dříve kotvila v Hamburku, kde sloužila jako překladištní loď, v pozdější době byla používána jako školní učňovská loď. Od roku 2009 nese název Kostel na lodi.“⁴⁷ Tento rok začaly první stavební úpravy, proběhl zde ale také den otevřených kajut či se pořádaly se různé odpočinkové akce. V závěru roku byl ICF věnován hodinový pořad v České televizi s názvem „Vánoce ve Waltovce“, což byla Jinonická hala, kde se do té doby ICF pravidelně scházelo. V dalším roce se odehrál první ICF muzikál v pražském divadle Rokoko a vznikla služba „ICF Present“, která prakticky pomáhala lidem v nouzi.

Po několika letech příprav byla dokončena rekonstrukce lodi, na kterou se v březnu roku 2012 ICF přestěhovalo. Od té doby probíhá program a bohoslužby výhradně zde. Loď kotví v pražských

---

⁴⁶ Příběh ICF Praha [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/historie/>.

⁴⁷ Historie Kostela na lodi [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <http://kostelnalodi.cz/historie/>.

Holešovicích. V dalším roce proběhlo předání vedení ICF Danielu Skokanovi, který se stal novým pastorem ICF v Praze. V tomto roce také pokračuje spolupráce se švýcarským ICF Curych a pražské ICF na své lodi pořádá koncert curyšské kapely. V dalších letech ICF pořádalo několik seminářů se zahraničními řečníky, během Vánočního programu navštívili bohoslužbu stovky lidí a ICF kapela si zahrála na křesťanském festivalu UNITED⁴⁸. V září roku 2016 ICF oslavilo 10 let svého působení a od té doby se pustilo do řady dalších projektů. Velmi významným projektem byla evangelizační akce „Nights of Hope“, která se ve spolupráci s ICF Emmental odehrála v Praze, Plzni a Bratislavě a přes 800 mladých lidí tak mohlo slyšet poselství o Bohu. Poslední velkou akcí roku 2017 byl muzikál, který v moderním pojetí vyprávěl biblický příběh marnotratného syna a navštívilo ho přes 750 hostů. ICF se s tímto muzikálem chystá na turné a představení se odehraje mimo jiné v nově vzniklém ICF Brno, jehož zakladatelem a současným pastorem je již zmiňovaný Jiří Zdráhal.

Z výše popsané historie ICF Praha vyplývá, že pražské ICF je v intenzivním kontaktu s dalšími ICF a proto považují za důležité zasadit ICF Praha do kontextu s těmito dalšími církvemi.

„ICF Movement“ je asociace, která spadá do jednoho z odvětví, kterému se věnuje ICF Curych. To se stará o představení současného konceptu ICF církve nejen ve Švýcarsku, kde vzniklo první ICF vůbec, ale také v celém světě. Podporuje zakládání nových ICF a pomáhá s koučováním vedoucích v jednotlivých zemích. Pořádá také pravidelné konference v Evropě, jejichž cílem je předání ICF hodnot a „know-how“

---

⁴⁸ Příběh ICF Praha [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/historie/>.

dalším církvím.⁴⁹ Od založení prvního ICF před více než 20 lety vzniklo více než 50 dalších společenství. Nejvíce ICF najdeme ve Švýcarsku a Německu, další jsou ale také v Holandsku, Itálii, Rakousku či v Izraeli, Albánii nebo Kambodži. Poslední nově vzniklé ICF se nachází v Polsku.

2.2 Vize a styl ICF Praha

Předchozí kapitola popsala historii ICF Praha, ale také přiblížila, že tato církev se nenachází pouze v České Republice, ale také v dalších zemích v Evropě a Asii, a zasadila tak pražskou větev do celé ICF asociace. Vize a styl ICF jako takového je v podstatě stejný pro všechny ICF.

Na úvod je důležité říci, že ICF je nenedominační církev, kterou lze ale zasadit do evangelikálního spektra, protože své učení staví na Bibli jako zdroj víry a klade důraz na osobní vztah s Ježíšem Kristem. V ICF neexistuje členství a zákonně jej tedy nelze nazvat církví, protože nespňuje danou podmínku „podpisu nejméně 300 zletilých občanů České republiky nebo cizinců s trvalým pobytem v České republice hlásících se k této církvi a náboženské společnosti“⁵⁰. Pro potřeby této práce i v běžném životě ji ale za církev považovat lze, především proto, že jde o společenství lidí, kteří věří v Ježíše Krista.

Vize ICF by se dala shrnout do těchto pěti bodů:

- moderní dynamická církev působící v rytmu dnešní doby

---

⁴⁹ ICF Movement [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf.church/en/locations/>.

⁵⁰ Zákon č. 3/2002 Sb. (zákon o církvích a náboženských společnostech) [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-3>.

- místo, kde lidé nacházejí osobní vztah s Ježíšem Kristem
- místo, kde lidé zakouší lásku a přátelství
- schopnosti lidí jsou zde objevovány a rozvíjeny
- živá církev, která neustále roste a pozitivně ovlivňuje společnost⁵¹

Pastor Daniel Skokan si ale uvědomuje, že ICF je pouze jednou z mnoha křesťanských církví a k oslovení dalších lidí přispívá pouze nepatrně, ačkoli i služba ICF může být pro určité jednotlivce významná, když říká, že *„ke křesťanské víře se hlásí na zeměkouli kolem 2 miliard lidí, i v takzvaně ateistickém Česku se ale ke křesťanské víře hlásí stále statisíce lidí. Nemůžu a ani tedy nechci tvrdit, že to co děláme právě my je jediné správné nebo nejlepší. Každý z křesťanských vedoucích by si měl uvědomit, že bez ohledu na velikost svého sboru či denominace, bez ohledu na počet jeho prodaných knih, shlédnutých videí na internetu, bez ohledu na počty obrácených a pokřtěných v jeho sboru, stále bude platit, že většina nových následovníků Krista právě v naší církvi nebo ovlivněných naší službou není ani v 1% blízko k celkovému oceánu křesťanů a že tedy přispíváme nepatrnou částí s ohledem na celek. Nijak to současně nesnižuje fakt, že pro konkrétní jednotlivce může být naše služba významná a zásadní.“*⁵²

Cílem, ke kterému ICF směřuje, je nadchnout lidi pro život s Ježíšem Kristem. Jedině zde může zažívat a osobně poznávat Boha, zakoušet přátelství a budovat pevné vztahy s druhými lidmi. ICF zároveň touží

---

⁵¹ Sen ICF Praha [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/nas-sen/>.

⁵² *Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.*

přinášet lidem zprávu, že Bůh miluje lidi a touží po osobním vztahu s každým z nich. Celé toto poselství ICF přináší lidem skrze moderní hudbu, inspirující a praktická kázání, multimédia a službu více jak stovky dobrovolníků.⁵³

Způsobů, kterými ICF realizuje svou vizi, je hned několik. Jak již bylo zmíněno, ICF se vše snaží dělat v rytmu doby a projevit skrze to nadšení ze života s Bohem, aby hosté i pravidelní návštěvníci mohli zakoušet přátelství a rozvíjet svůj potenciál. ICF se snaží dávat to nejlepší s ohledem na své zdroje a možnosti a věří, že spolu s Bohem nic není nemožné.⁵⁴ Ať už se jedná o hudbu, tanec, divadlo či samotné kázání, lidé v ICF se neustále ptají sami sebe, jak by měla současná církev vypadat a jakým způsobem by měla předávat Boží poselství tak, aby byla zajímavá a atraktivní i pro dnešní lidi. Snaží se přicházet s inovacemi, používat nové a moderní technologie a zvyšovat tak mimo jiné i vizuální standard. Lidé uvnitř ICF se navzájem podporují a motivují k tomu, aby byli neustále nadšení ze vztahu s Bohem a měli pozitivní přístup k životu nehledě na okolnosti. Skrze to se také snaží ukázat druhým lidem, že vztah s Bohem je dynamický. I když není vždy jednoduchý, dá se u Boha za každé situace najít útěcha a radost ze života s ním. Velký důraz je v ICF také kladen na pevné vztahy. Cílem je, aby každý, kdo do ICF chodí mohl zažívat opravdové přátelství a zájem. Pro lidi z ICF je církev místem, kde se scházejí různí lidé, které však spojuje víra v Boha nebo zájem Boha poznat. Skrze mnoho

---

⁵³ ICF Praha - Nový typ církve [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/>.

⁵⁴ Styl ICF Praha [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/nas-styl/>.

různých možností, jak se v ICF zapojit, tak dává lidem příležitost objevit svá obdarování, naplno je využívat a rozvíjet tak svůj potenciál.

2.3 Organizace ICF Praha

Předchozí kapitola představila vizi a styl, se kterým se ICF pouští do přípravy běžných bohoslužeb ale také velkých akcí. Nyní je třeba nastínit, jakým způsobem je ICF Praha organizovaná.

Do ICF Praha v současné chvíli pravidelně chodí desítky návštěvníků na ranní i večerní bohoslužbu a do aktivní služby je zde zapojeno zhruba 150 dobrovolníků, kteří se pravidelně podílejí na přípravě bohoslužeb a dalších aktivit. Pastorem a vedoucím ICF v Praze je již výše zmiňovaný Daniel Skokan, který zaštituje celý chod ICF, je jedním z kazatelů a spolu s dalšími vedoucími udává směr, jakým se ICF ubírá tak, aby docházelo k naplnění společné vize. Nejužší tým vedení ICF, tzv. Core tým, je složen z několika osob, kteří jsou součástí ICF již dlouhou dobu a starají se o jeho nasměrování, plánují akce a aktivity ICF, schvalují rozpočet a řeší různé klíčové otázky důležité pro chod ICF. Několik z nich je v ICF zaměstnáno na částečný pracovní úvazek. Protože je ICF Praha součástí ICF Movement, přichází také podpora vedení z venku. Pastor má své osobní kouče, v současné chvíli z ICF Vídeň, kteří ho podporují a vedou, aby mohl být dobrým vedoucím a pastýřem pro druhé.

Pro efektivní fungování ICF je také zapotřebí dílčích oblastí, které mají své vedoucí. Jde o praktické činnosti zajišťující bezproblémové fungování lodi či o službu dětem, mládeži nebo setkávání členů kapely.

ICF je financováno z dobrovolných darů pravidelných či příležitostných návštěvníků a nadšenců pro danou věc. Následující

kapitola se podrobnejši zaměří na oblast klíčovou pro tuto práci a tou je tzv. Church life.

3. Nástroje pastorační práce v ICF a její konkrétní projekty

Předchozí kapitoly shrnuly ne příliš dlouhou historii ICF Praha, nastínily vizi a styl ICF a popsaly, jakým způsobem je ICF organizované, což je klíčové pro ukotvení celého tématu praktické části této práce, a tím je pastorece v ICF. Následující kapitola tedy popíše jak tuto oblast tak projekty, které v současné době ICF dělá.

Vedoucí Church life Hajnalka Ackah shrnula vizi této oblasti takto: *„mou touhou je vidět všechny oblasti Church life rozvinuté a fungující tak, aby všechny skupiny lidí v ICF našly to, co v církvi hledají - osobní vztah s Ježíšem Kristem, vzájemnou lásku, přátelství, duchovní rodinu, ale také možnost dál svůj vztah s Bohem rozvíjet a duchovně růst.“*⁵⁵

Než práce podrobněji popíše jednotlivé nástroje pastorační práce v ICF, je nutné nejprve představit oblasti, které do Church life vlastně spadají, ale také definovat vedoucí v rámci ICF jako takové. ICF si uvědomuje, že pastýřská služba druhým je důležitá a zodpovědná činnost, a je proto důležité mít vyškolené lidi, kteří jsou křesťany již nějakou dobu a mají určité předpoklady k takové službě. Vedoucí v ICF jsou definováni ve čtyřech následujících úrovních:

a. Úroveň 1 - Koordinátor

Takovému vedoucímu byl svěřený tým, je schopen udělat rozpis

---

⁵⁵ Vize Church life v ICF Praha. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

služeb v rámci svého týmu, neumí ale oslovit nové lidi a přizvat je do služby. Nevede týmová setkání a není schopen lidi duchovně vést.

b. Úroveň 2 – Skoro Vedoucí

Tomuto vedoucímu byl svěřený tým, je schopen udělat rozpis služeb v rámci svého týmu, je schopen iniciovat a vést setkání lidí týmu, není ale schopen přizvat lidi do služby. Nemusí být duchovně zralý (možná vede v týmu lidi duchovně zralejší než on sám).

c. Úroveň 3 - Vedoucí

Tento vedoucí opět vede tým, který mu byl svěřen, dělá rozpisy služeb ve svém týmu, je schopen iniciovat a vést setkání lidí týmu, je schopen aktivně vyhledávat a nabírat lidi nové. Nemusí ale být duchovně zralý (možná vede v týmu lidi duchovně zralejší).

d. Úroveň 4 – Duchovní Vedoucí

Takovému vedoucímu byl svěřený tým, je schopen udělat rozpis služeb, je schopen iniciovat a vést setkání lidí týmu. Dále je schopen aktivně vyhledávat a nabírat lidi. Je duchovně zralý, duchovně lidi vede, buduje další vedoucí týmů a zvládá organizační i pastorační část vedení lidí.⁵⁶

Do služby v ICF vstupují vedoucí na všech těchto úrovních. Někteří se prakticky starají o nějaký tým a jsou jim svěřeny jednodušší úkoly. Jsou ale stále podporováni ve svém růstu, aby se případně mohli v budoucnu přesunout na další úroveň. Některé složitější složky pastorační práce v ICF jsou ale svěřeny zkušenějším vedoucím třetí a čtvrté úrovně.

Mezi jednotlivé nástroje pastorační práce patří péče o nové lidi a jejich přirozené zapojení do duchovní rodiny ICF. Dále jsou to tzv. Small

---

⁵⁶ Nепublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

groups, menší skupiny věřících, kteří se pravidelně scházejí a hlouběji se věnují biblickým ale také dalším osobním tématům. Další důležitou součástí je modlitba za celkové fungování ICF, Boží inspiraci pro jeho činnost, ale také za konkrétní lidi. Kromě toho dochází k vyučování v rámci různých kurzů nebo samotné nedělní bohoslužby. V neposlední řadě je ale třeba zmínit především pastorační a poradenská činnost. To vše napomáhá budování komunity a duchovní rodiny.⁵⁷ Většina těchto oblastí se nějakým způsobem vzájemně prolíná a utváří tak celkový koncept toho, co ICF lidem v oblasti vedení a pastorece nabízí.

Péče o nové lidi znamená zachycení a oslovení nových lidí během nedělní celebration (bohoslužby). Snahou je, aby se každý člověk, který do ICF přijde, cítil opravdu vítaný, aby si ho někdo všiml, pozdravil ho a aby daný člověk odcháze s tím, že poznal někoho nového. O to vše se snaží všichni pravidelní návštěvníci ICF, každý týden jsou ale k dispozici také proškolení lidé, kteří jsou tam právě pro nově příchozí a lidi, kteří se v ICF objevují teprve krátkou dobu. Nástrojem, který tuto službu usnadňuje, je tzv. Welcome bar. Sem mohou nově příchozí přijít s jakýmkoli otázkami ohledně ICF, konkrétního programu, ale také toho, co je ICF, jaké aktivity nabízí či proč a s jakým záměrem a stylem vše dělá. Žádná otázka zde není nevhodná a Welcome bar se proto stává místem přijetí a otevřených dveří pro nové lidi.

Cílem této služby je také pomoc poznat návštěvníkům svobodu života s Ježíšem, pomoci jim nastartovat proces odstraňování

---

⁵⁷ Vize Church life v ICF Praha. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

škodlivých návyků a začít Ježíše poznávat, pokud o to projeví zájem. Takoví lidé se mohou přihlásit se na kurzy ICF DNA či Discovery.⁵⁸

ICF DNA je kurz určený jak pro nové lidi tak pro ty, co již do ICF chodí a rádi pomáhají novým lidem. Protože ICF nemá členství, je důležité se ztotožnit s vizí a stylem, jaké ICF má, pokud jej jedinec chce považovat za svůj domov. Na tomto kurzu je lidé mohou dozvědět o čem ICF je, jaké má hodnoty, styl či kam se chce v budoucnu dál posouvat. Proto je vhodný i pro stávající návštěvníky, kteří se setkávají s novými lidmi, co takové otázky mají, a rádi by na ně znali odpovědi.⁵⁹

V poslední řadě je Welcome bar místem, kde se lidé mohou informovat, pokud chtějí s něčím pomáhat a zapojit se do některého z týmů. Mohou zde dostat přehled možností a spojit se s vedoucím konkrétní oblasti. Služba je velmi důležitou součástí nejen pro praktické fungování ICF a přípravu každé neděle, ale také napomáhá zapojení lidí do ICF rodiny, objevení jejich obdarování a radosti z toho, že se lidé mohou podílet na něčem, co je přesahuje, tedy sloužit Bohu, v kterého křesťané věří. Kromě toho se lidé na Welcome baru mohou přihlásit ke křtu. Dostanou zde ucelené informace, přehled možností, ale také se spojí s vedoucím, který se s nimi před křtem setká a prakticky je na něj připraví.

Ježíš v Matoušově evangeliu říká: „...pokud se dva z vás na zemi shodnou ohledně čehokoli, za co by prosili, stane se jim to od mého nebeského Otce. Neboť kdekoli se shromáždí dva nebo tři v mém

---

⁵⁸ Vize Church life v ICF Praha. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

⁵⁹ Kurz ICF DNA [online]. [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/nextstep/kurzy/icf-dna/>.

jménu, tam já jsem uprostřed nich.“⁶⁰ Právě tato Ježíšova slova jsou jedním z důvodů, proč je v ICF kladen takový význam na modlitbu jedněch za druhé.

Skupina lidí z modlitebního týmu se proto pravidelně schází a modlí se za lidi v ICF, vedoucí, nové lidi, finance atd.⁶¹ Součástí modlitebního týmu, je také osobní modlitba za potřeby jednotlivců po každé celebration (Face to face). K dispozici je vždy jedna žena a muž a ti se před bohoslužbou modlí za celý její průběh a za lidi, kteří na ni přijdou. Jsou také k dispozici po programu k osobní modlitbě a kdokoli za nimi může přijít.

Výše zmíněný kurz ICF DNA není jedinou formou vyučování, které ICF poskytuje. Základní formou vyučování, která je pravidelně přístupná každému, je nedělní kázání během celebration. Kazatelé vždy mluví na určité téma v rámci jedné série kázání a dívají se na biblický aspekt daného tématu, ale také na to, jak vše převést do praxe a uplatnit ve svém životě. Kromě toho ICF poskytuje možnost tzv. kurzu Discovery, který v šesti lekcích s osobním průvodcem poskytuje odpovědi a prostor k diskusi na základní témata křesťanské víry a je určen jak pro lidi, kteří Boha teprve hledají, tak pro ty, kteří se s ním chtějí znovu spojit.

Další formou je vyučování stávajících věřících během různých setkání, seminářů a konferencí. S tím se vážou kurzy zaměřené na určité oblasti – kurz jak nalézt své osobní dary a talenty, předmanželský kurz atp.⁶² Pro efektivní vedení druhých lidí a aktivní pastorační činnost je ale velmi důležité vzdělávání daných vedoucích. Pro ty ICF pořádá

---

⁶⁰ Mt 18,19-20.

⁶¹ Vize Church life v ICF Praha. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

⁶² Ibid.

vyučování na témata jak vést svěřenou skupinu lidí, vyučování o oblastech největšího tlaku na službu vedoucích (např. pýcha, peníze, sex, syndrom vyhoření apod.), ale také poskytuje koučink a mentoring jednotlivých vedoucích.

V poslední řadě je nutné zmínit poradenství a pastorační službu, která se v ICF objevuje ve třech rovinách:

- vzájemná osobní služba - přirozená služba jeden druhému, kterou křesťané potřebují jeden od druhého, např. pomoc v různých těžkých situacích, povzbuzování a sdílení, přímá modlitba atd.
- služba vedoucích na všech úrovních, kterým je svěřena pastýřská péče o určitou skupinu lidí
- specializovaná pastorační služba a poradenství - péče o lidi, kteří potřebují pomoc školeného poradce⁶³

Jedním z nástrojů vzájemné osobní pastýřské služby je tzv. Get free víkend. Na tomto kurzu se jedinec hlouběji dovídá o Boží lásce, o tom, jaké je to být Božím dítětem a co to pro jedince znamená, ale také to, kdo je Duch Svatý. Účastník má možnost během několika přípravných setkání i během samotného víkendu nahlédnout do své minulosti a na oblasti svého života, které chce s Boží pomocí změnit. Tento kurz je zaměřen na prohloubení osobního vztahu s Bohem a probíhá pomocí setkání s osobním průvodcem, který je účastníkovi k dispozici kdykoli

---

⁶³ Vize Church life v ICF Praha. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

před samotným víkendem, během ale i po návratů domů do každodenního života. Součástí je také možnost křtu.⁶⁴

Průvodce na tomto kurzu má za úkol naslouchat, účastník zde proto dostává většinu všeho času. Kromě toho je ale tím, kdo účastníkovi klade vhodné otázky. Pro tuto oblast je klíčové se inspirovat v evangeliích u samotného Ježíše, který byl mistrem konverzace s druhými lidmi. Průvodce zde není člověkem, který je zodpovědný za účastníkovu změnu. Tím je sám účastník, který má za úkol přijmout odpovědnost v oblastech svého života, kde se změnit chce. Průvodce je tak prostředníkem Boží výzvy k aktivnímu jednání a konfrontace. Protože Bůh stvořil člověka specificky tak, aby sám chtěl to, co pro něj chce Bůh, nechává stejným způsobem poradce účastníka, aby si stanovil vlastní motivaci ke své změně, protože stejně tak s lidmi jedná Bůh. Poradce ale především musí respektovat jedincovu svobodnou vůli. Účastníka k ničemu nenutí, naopak ho nechává se samostatně rozhodnout. V poslední řadě průvodce respektuje jedinečnost každého člověka. Řešení, která by fungovala pro poradce ve stejné situaci, nemusí být vhodná pro konkrétního účastníka. Poradce tedy nedává stejně rady všem, protože každý člověk je rozdílný a potřebuje jedinečný přístup i řešení v konkrétních situacích.⁶⁵

Jako poslední je důležité zmínit významnou formu pastýřské pomoci druhým lidem v ICF a tou je tzv. Small Group (dále jen SG). Tato forma je klíčová v tom, že se odehrává pravidelně a je součástí každodenního života věřících. SG jsou skupiny zhruba 15 lidí z ICF, kteří se pravidelně

---

⁶⁴ Get free víkend [online]. [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/nextstep/kurzy/get-free-vikend/>.

⁶⁵ *Poradenství na Get free víkendu*. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

každý týden setkávají a tráví spolu čas. Hodnotami SG jsou přátelství, společné poznávání Boha a osobní růst jednotlivých členů.⁶⁶ Na těchto setkáních dochází ke společnému budování vztahů, čtení Bible a hlubšímu porozumění témat, o kterých se mluví nejen během celebration. Lidé v ICF věří, že je klíčové společně Boha poznávat a že on touží po vřelém vztahu s každým člověkem a odpovídá na modlitby.

ICF se proto mimo jiné zabývá intenzivním vzděláváním vedoucích těchto SG. Pouze zdraví vedoucí mohou efektivně vést druhé a rozvíjet tak tuto službu. Každý vedoucí SG má k dispozici kouče, kteří jim pomáhají v osobním rozvoji a celkové duševní pohodě. Kromě toho ale také dochází k vyučování těchto vedoucích, což napomáhá rozvoji samotných SG a jejich růstu. Pravidelně proto ICF pořádá setkání vedoucích SG, kteří si tak mohou připomínat vizi této služby, hodnoty samotného ICF, společně se modlit a podporovat se v této činnosti. Každý nový vedoucí také prochází kurzem pro nové vedoucí SG, aby dostal ucelené informace a mohl se tak efektivněji starat od druhé.⁶⁷

Vedoucí Church life oblasti vidí potřebu mít zdravé leadery a díky tomu zdravé SG, což může být nástrojem pro početní a kvalitativní růst SG a celého ICF. Vidí také vedoucí SG jako pastýře lidí, kteří mají jasnou vizi a smysl pro danou službu, mají přehled a pečují o „své lidi“. Kromě toho mají dostatečné informace, nástroje a podporu pro vykonávání této služby. Proto je klíčové předávat vedoucím jasně vizi, smysl a důvod proč je jejich služba důležitá, podporovat je a trénovat je,

---

⁶⁶ Small group [online]. [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/nextstep/smallgroup/>.

⁶⁷ *Plán pro Small groups* Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

aby SG mohly být místem, kde jsou velmi úzké a přátelské vztahy a jedinec se zde může sdílet na osobní úrovni svého života.⁶⁸

Všechny tyto oblasti Church life napomáhají k budování komunity a pevných vztahů v celém ICF, ale také k budování konkrétních skupin, které se v rámci ICF scházejí – dětí, maminek, rodin, dospívajících apod. Je proto klíčové umět všechny nástroje pro pastorační doprovázení lidem nabídnout, vidět jejich smysl a ztotožnit se s vizí těchto nástrojů. Kromě toho je velmi důležité se starat o jednotlivé vedoucí těchto oblastí. Protože ICF vidí jako velmi důležité mít emocionálně zdravé vedoucí. zaměří se na toto téma následující podkapitola.

3.1. Emocionalita pastoračního pracovníka v ICF

Předchozí kapitoly hovořily o vedoucích v různých oblastech ICF. Jednotliví vedoucí jsou klíčoví pro pastorační práci v ICF Praha a proto bych se v závěru této kapitoly ráda krátce věnovala emocionalitě jako složky osobnosti pastoračního pracovníka v ICF. Uvědomuji si, že důležitou složku pracovníkovy osobnosti je kromě emocionality také racionalita, schopnost empatie apod., avšak ICF vidí emocionální zralost jednotlivých pracovníků jako velmi klíčovou součást pastorační práce jednotlivých vedoucích. Zralé zhodnocení situace je důležitou dovedností jedince, ke které ho pastorační pracovník vede, nicméně i on sám musí být ve spojení s Bohem, aby dosáhl emocionální zralosti. Americký pastor a autor mnoha publikací Peter Scazzero tvrdí, že vztah

---

⁶⁸ *Plán pro Small groups* Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

mezi zdravou emocionalitou člověka a spirituální zralostí je nedílnou součástí učednictví:

„Pokud do svého modelu učednictví nezahrneme úsilí o dosažení emocionální zralosti, díky které budeme schopni lépe milovat druhé, hrozí nám nebezpečí, že nenaplníme Boží záměr, jímž je láska.“⁶⁹

Mnoho křesťanů má přístup k vědomostem a dovednostem jako je modlitba, studium Bible, bohoslužba či objevování duchovních darů. Ježíšovi následovníci se ale potřebují především naučit, jak nahlédnout do svého nitra, jak zmírnit vliv minulosti na svůj současný život, jak přijmout svou nedokonalost a slabost a znát své omezení.

Pastorační pracovníci si musí uvědomit, že pokud vstoupí do vztahu s doprovázeným jedincem, dostávají se na jakousi posvátnou půdu a je třeba to dělat s určitou bází a pokorou. Tyto pocity jsou realistické a přiměřené, neměly by je ale paralyzovat.⁷⁰ Celkové zdraví církve závisí na spirituálním a emocionálním zdraví těch, kteří ji vedou. Pro účinné vedení je tedy důležitější vnitřní život vedoucích pracovníků, než jejich znalosti či zkušenosti.⁷¹

Právě proto je emocionální zdraví křesťanů v rámci církve natolik klíčové, aby se mohli efektivně věnovat druhým. Emoce jsou nedílnou součástí pastorační práce a je důležité je brát na vědomí a pracovat s nimi. Sám Ježíš často a svobodně vyjadřoval své emoce, jak lze vidět v následujícím přehledu:

---

⁶⁹ SCAZZERO, Peter, BIRD Warren. *Emocionálně zdravá církev.*, str. 13.

⁷⁰ BARRY, William A. CONNOLLY, William J. *Praxe duchovního doprovázení*, str. 147.

⁷¹ SCAZZERO, Peter, BIRD Warren. *Emocionálně zdravá církev.*, str. 12-15.

- Plakal – „Když dorazil na hřeben a uviděl město, rozplakal se nad ním.“⁷²
- Radoval se – „V tu chvíli se Ježíš rozveselil v Duchu svatém.“⁷³
- Trápil se – „Je mi úzko až k smrti.“⁷⁴
- Hněval se – „S hněvem se po nich rozhlédl, zarmoucen tvrdostí jejich srdce...“⁷⁵
- Prožíval úzkost – „Vzal s sebou Petra a oba Zebedeovy syny a vtom na něj začala padat úzkost a tíha.“⁷⁶
- Cítil lítost – „Jakmile Pán uviděl tu vdovu, byl k ní pohnut soucitem.“⁷⁷

Ježíš je zde vyobrazen jako lidská bytost, která si plně uvědomuje svou emocionalitu, umí se oprostít od očekávání druhých a soustředí se na naplnění svého jedinečného poslání. Také proto ICF klade takový důraz na osobní život svých vedoucích, jejich emocionalitu, duševní zdraví a vede je k inspirování se přímo u Ježíše samotného, aby mohli pastýřsky vést druhé v souladu s vizí ICF.

Tato kapitola definovala jednotlivé úrovně vedoucích v ICF a následně představila konkrétní nástroje, jimiž ICF prakticky realizuje pastorační činnost v ICF Praha. V závěru poukázala na důležitost emocionální složky osobnosti pastoračního pracovníka. Následující

---

⁷² L 19,41.

⁷³ L 10,21.

⁷⁴ Mk 14,34.

⁷⁵ Mk 3,5.

⁷⁶ Mt 26,37.

⁷⁷ L 7,13.

kapitola se bude zabývat zpracováním výsledků dotazníkového šetření, které proběhlo v rámci ICF Praha.

4. Realita a vize pastorační práce v ICF (dotazníkové šetření)

Úkolem předchozích kapitol bylo poskytnout dostatek informací o pastorační práci v rámci evangelikálního prostředí obecně a poté také v rámci ICF Praha, které je poměrně novým křesťanským společenstvím v České Republice i ve světě. Druhá a třetí kapitola byly klíčovými kapitolami pro celistvé porozumění této závěrečné části práce, kterou je zjištění, zda lidé v ICF mají osobu, na kterou se mohou obrátit, pokud mají nějaký problém.

Tato kapitola tedy bude reagovat na dotazníkové šetření, které proběhlo v rámci ICF Praha. Pokusí se shrnout odpovědi všech respondentů a na základě toho také vyjádří závěr. Potvrdí nebo vyvrátí hypotézu, která je zmíněna v úvodu práce.⁷⁸

Dotazníkového šetření s názvem „Pastorační práce v ICF Praha“ se zúčastnilo celkem respondentů (28 mužů a 29 žen), z nichž polovina je ve věku starších dospělých (26-40 let). Druhá nejpočetnější skupina jsou mladí dospělí ve věku 18-25 let, přičemž pouze několik respondentů je starších 40 let. Vzhledem k tomu, že všichni respondenti jsou z ICF Praha, lze je považovat za kvantitativní. Dále je také důležité zohlednit to, že mezi respondenty je většina těch, kteří do ICF chodí 3 a více let (70%), jsou pravidelnými návštěvníky (v ICF se objevují pravidelně skoro každý týden) a aktivně se věnují nějaké službě či jsou přímo vedoucími. To znamená, že odpovědi se týkají především této

---

⁷⁸ Cílem mé práce tedy bude představit čtenáři pojem pastorační práce a zdůraznit důležitost Bible jako východiska pro každodenní život v pastorační praxi, což je pro evangelikální prostředí klíčové. Kromě toho bude cílem představit pastorační práci v ICF Praha a její nástroje pro efektivní pastorační činnost, a zjistit, zda věřící v této církvi opravdu mají osobu, na kterou se mohou obrátit, v případě, že mají nějaký problém. (Úvod)

skupiny lidí v ICF, kdežto lidí, kteří do ICF chodí příležitostně a necítí se být součástí ICF rodiny, je jen zanedbatelné množství.

Následující text tedy bude popisovat a shrnovat nejdůležitější data celého průzkumu, která jsou pro téma a cíl práce klíčová. Veškeré výsledky jednotlivých otázek jsou ve statistické formě graficky zpracovány v příloze této práce.

Úvodní otázky dotazníku se zaměřovaly na aktuální stav v rámci ICF Praha. Z odpovědí respondentů vyplývá, že většina z nich je pravidelným návštěvníkem ICF, cítí se být součástí ICF rodiny a navštěvuje ho již několik let (3 a více let uvedlo 70% respondentů). Ve dvanácti případech jde dokonce o samotné vedoucí. Protože lidí, kteří jsou pouhými návštěvníky a do ICF chodí teprve krátce, je poměrně zanedbatelné množství, nelze tyto dvě skupiny vzájemně porovnat a jak již bylo zmíněno výše, odpovědi se tedy především týkají první uvedené skupiny respondentů. Pro potřeby dotazníku to ale nijak výrazně nevádí, protože cílem je zjistit, zda lidé mají někoho, na koho se mnohou obrátit, pokud mají problém a to se týká vedoucích stejným způsobem jako dalších lidí v ICF.

Dotazovaní nejčastěji uváděli, že již o Church life v rámci ICF slyšeli a s jeho aktivitami jsou spokojeni. Toto tvrzení se týká v podstatě všech, kteří o těchto aktivitách slyšeli. Dotazovaní, kteří na tuto otázku odpověděli ne, poté logicky volili odpověď, že neví, zda jsou s jeho aktivitami spokojeni, což je logickým předpokladem.

86% všech respondentů odpovědělo, že v rámci ICF využívá Small group jako jednu z aktivit, které Church life zaštiťuje, což může být velice příjemným zjištěním vzhledem k tomu, že je na tuto službu v ICF kladen veliký důraz. Kromě toho také značné množství respondentů

v minulosti využilo Get free víkendu a využívá také modlitební službu Face to face. Naopak několik dotázaných (cca 7%, což odpovídá 4 respondentům) uvedlo, že žádnou službu nevyužívá. Z nich tři respondenti uvedli, že ICF navštěvují pravidelně, cítí se být součástí ICF či se dokonce aktivně věnují nějaké službě. Tato skutečnost poukazuje na fakt, že i lidé, kteří se cítí být součástí, žádnou z uvedených služeb nevyužívají. Pro hlubší pochopení poznatků by však bylo třeba vést s jednotlivci rozhovor a provést kvalitativní výzkum, který by dokázal konkrétní odpovědi hlouběji analyzovat a odpovědět na to, proč tomu tak je.

Další část dotazníku se již konkrétněji zaměřovala na pastorační rozhovor v rámci ICF. 48 respondentů ví, že se mohou s jakýmkoli problémem obrátit na někoho z vedoucích ICF a důvěřovat mu. Tito lidé skoro ve všech případech také uvedli, že se v minulosti obrátili na někoho z ICF. Nejvíce respondentů uvedlo, že se jednalo o vedoucího týmu, ve kterém jsou zapojeni (53%) nebo přímo o člověka působícího v oblasti Church life (32%). Velké množství respondentů, kteří zvolili možnost, že „se obrátili na někoho jiného“, nicméně později také uvedlo, že se jednalo o někoho z ICF. Dále tito lidé poukazovali na fakt, že se obrátili na kamaráda. Zde již ale nemůžeme zhodnotit, zda jde o někoho z této církve nebo mimo ni.

38 respondentů uvedlo, že již v minulosti v ICF využilo pastoračního rozhovoru, pokud měli nějaký problém. Pouze dva ze zbylých respondentů uvedli, že rozhovoru nevyužili proto, že neřešili žádný problém. Ostatní uvedli, že se svěřili nějaké další osobě. 26 respondentů z těch, kteří využili pastoračního rozhovoru, uvedlo, že se obrátili na kamaráda, který jim s problémem pomohl. Druhé místo v počtu odpovědí (cca 18) zaujímá pastor, kterého lidé se svým

problémem oslovili. Patnáct respondentů oslovilo svého vedoucího a dvanáct vedoucího z oblasti Church life. Čtyři lidé byli odkázáni na vhodnou osobu poté, co se obrátili s prosbou o pomoc na svého kamaráda. Zbylých patnáct respondentů se k této otázce nevyjádřilo, protože na předchozí otázku, zda využili pastoračního rozhovoru, odpovědělo „ne“. Z těchto patnácti respondentů se dvanáct svěřilo nějaké další osobě, pěti z nich ale nepřišlo, že má daná osoba dostatek zkušeností a opravdu mu může pomoci či v něj/ni neměli důvěru. Zde by opět pomohlo vedení rozhovoru s těmito respondenty pro hlubší porozumění motivů, na jejichž základě takto odpověděli.

Na otázku profesionality pastoračního pracovníka nejsou odpovědi jednoznačné. Devatenáct respondentů odpovědělo, že pro ně má větší hloubku, pokud o svém problému hovoří s „profesionálem“, který prošel určitým školením. Šestnáct respondentů odpovědělo negativně a nepokládají to tedy za důležité. 22 respondentů nevědělo, jak na tuto otázku odpovědět. Ti, pro které je „profesionální“ pastorační pracovník důležitý, v největším počtu případů uvedli, že preferují vedoucího z oblasti Church life či pastora. V obou případech tedy někoho z vedení ICF. Na druhé příčce byl zmiňován modlitebník či kazatelé. Ti, pro které tato otázka důležitá nebyla uvedli, že neví, koho preferovat, v mnoha případech se ale ukázaly shodné názory na to, že „potřebují člověka, kterému mohou důvěřovat“.

Předposlední otázka se týkala stanovené hypotézy. 85% z dotázaných (48 respondentů) odpovědělo, že jim v ICF nechybí osoba, na kterou se mohou obrátit, pokud mají nějaký problém. Osm respondentů ale zároveň uvedlo, že jim taková osoba chybí. Většina z těchto respondentů je součástí ICF delší dobu, aktivně se věnuje nějaké službě či je dokonce jedním z vedoucích. Toto zjištění by opět

mohlo být předmětem rozhovoru s těmito respondenty, aby mohlo blíže určit příčinu toho, proč jim taková osoba v ICF chybí. Pro potvrzení či vyvrácení hypotézy je to ale zanedbatelné množství.

Závěrečná otázka byla otevřeného charakteru a respondenti se mohli vyjádřit k tomu, jak by podle nich měl vypadat ideální pastorační pracovník. Každý z respondentů má o tomto jinou představu, přesto se v odpovědích dala najít shoda. Pro většinu bylo nejdůležitější, že má pastorační pracovník pevnou víru a svůj vztah s Bohem, který je příkladem i pro druhé. Dále by měl být důvěryhodný, respektovat mlčenlivost a být empatický. Umění naslouchat bylo také častou odpovědí spolu s tím, že by měl pracovník více naslouchat než mluvit, klást dobré otázky a nastavovat tím druhým zrcadlo. Za důležité také respondenti považovali jedincovy zkušenosti, ať už životní na obecné úrovni nebo s konkrétním problémem. Kromě toho pro ně byl také důležitý fakt, že má pracovník srovnaný svůj vlastní život, je vyrovnaný a má na jedince čas. Mezi výčet dalších vlastností patří například vstřícnost, porozumění, respekt, otevřenost, upřímnost, trpělivost ale také to, že pracovník zná své limity.

Údaje, které tento dotazník přinesl, neukazují na šokující realitu, naopak byly předvídatelné vzhledem k tomu, jaký důraz ICF klade na osobní vztahy či vzdělávání a vedení jednotlivců, kteří se pastýřsky starají o druhé. Přesto toto šetření mohlo přinést reflexi pro jednotlivé pracovníky. Odpovědi poukazují na to, že lidé v ICF mají informace o působení oblasti Church life a že jsou s jeho působením spokojeni. Toto kladné vyjádření však může být ovlivněno faktem, že většina respondentů je v ICF aktivně zapojena a chodí do něj již několik let, což značně přispívá k informovanosti o vnitřním dění. Protože ICF klade

velký důraz na to, aby lidé kromě nedělních celebration navštěvovali také Small groups, je příjemným zjištěním, že 86% respondentů na některou z nich aktivně chodí. Současně výsledky ale poukazují na fakt, že být aktivně zapojený v ICF automaticky neznamena, že jedinec Church life aktivit využívá. Většina respondentů se také shodla na tom, že ví o osobě v rámci ICF, na kterou se může obrátit, pokud má nějaký problém. Z dotazníku je také zřejmé, že pokud lidé problém mají, ve většině případů se opravdu obrátí na někoho z ICF. To potvrzuje kladený důraz na budování ICF jako komunity věřících s pevnými vztahy.

Z celého dotazníkového šetření tedy vyplývá důležitá zpráva. Lidem v ICF nechybí osoba, na kterou se mohou obrátit, pokud mají nějaký problém. Dotazovaní také poukazují na důležitost určitých vlastností a předpokladů, které taková osoba má mít – v mnoha případech je to silná víra v Boha, důvěryhodnost, empatie, zkušenost a umění naslouchat. Z toho vyplývá, že takové jedince mohou nalézt v rámci svého společenství, což je pozitivním závěrem. Je ale také důležité si uvědomit, že je zde také několik jedinců z řad vedoucích a lidí, kteří jsou v ICF dlouho a aktivně slouží, kterým taková osoba chybí. Zjištění proč tomu tak je možným předmětem dalšího výzkumu.

Dotazník vždy slouží jako určitá sonda do společenství a stejně tak má sloužit i tento průzkum v rámci ICF Praha. Jeho cílem bylo poukázat na názory a potřeby lidí, kteří ICF navštěvují. Tento dotazník nemusí sloužit jen k analýze, která prakticky dokreslí celou práci, ale také mohl sloužit jako předmět sebereflexe pro konkrétní respondenty a uvědomění si, zda jim ICF nabízí aktivity a nástroje pro jejich duchovní růst a pomoc v různých obdobích života. Cílem práce není řešení aktuálních situací v rámci ICF, obecně lze ale říci, že zkoumání

prostředí, kterých je jedinec součástí, je důležité. Tento dotazník tak může poskytnout náměty k dalšímu zamyšlení či diskuzi nad dílčími otázkami.

Tato kapitola shrnula výsledky dotazníkového šetření provedeného v rámci ICF Praha. Jedním z cílů této práce bylo zjistit, zda lidé v ICF opravdu mají člověka, na kterého se mohou obrátit, pokud řeší nějaký problém. Všechny informace, která tato kapitola představila tedy potvrzují hypotézu zmíněnou v úvodu. Lidé v ICF mají osobu, na kterou se mohou se svým problémem obrátit.

Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo seznámit čtenáře s ICF Praha a jeho pastorační činností a zjistit, zda křesťané z této církve opravdu mají osobu, na kterou se mohou obrátit, pokud mají nějaký problém.

Práce obsahuje teoretickou část, na kterou volně navazují praktická témata s snaží se tak postupně čtenáři odkrýt dané téma. Nejprve jsou v práci vymezeny základní pojmy, které jsou pro tuto práci stěžejní a ty jsou pak dále rozpracovány v kontextu ICF Praha. První velká kapitola čtenáře seznámila s pastorační v evangelikálním prostředí obecně. Druhá a třetí kapitola následně rozpracovaly toto téma v rámci ICF Praha a kromě jeho historie, současnosti a vize také představily jednotlivé nástroje, které jsou zde pro pastorační práci využívány. Poslední kapitola byla věnována rozboru dotazníkového šetření. Vzhledem k tomu, že se v práci také objevuje značné množství biblických citátů, dochází k celkovému ukotvení daného tématu s ohledem na zdroj víry v tomto prostředí.

Ke zpracování všech částí byly využívány jak veřejně dostupné materiály, tak vnitřní dokumenty této církve, internetové a další zdroje. Významným přínosem bylo také dotazníkové šetření provedené v ICF Praha.

Tato práce měla čtenáře dostatečně informovat o pastorační práci a jednotlivých nástrojích v ICF Praha, ale také o tomto společenství samotném. Na základě provedeného dotazníkového šetření se potvrdila hypotéza z úvodu této práce. Pro zdravý život církve a lidí v ní je klíčové se pastýřsky starat jedni o druhé. Přitom je důležité brát v úvahu to, že i sám pomáhající potřebuje vedení a podporu, aby se mohl efektivně starat o druhé po vzoru Ježíše Krista, který tak skrze něj

působí v lidských životech a měnit nepříznivou situaci, ve které se jedinec, kterému je pomáháno, nachází.

Seznam literatury

Knihy

BARRY, William A. CONNOLLY, William J. Praxe duchovního doprovázení. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2009. ISBN 978-80-7195-217-6.

Bible: překlad 21. století. Praha: Biblion, 2009. ISBN 978-80-87282-00-7.

LARTEY, Emmanuel Y. In living color: an intercultural approach to pastoral care and counseling. 2. ed. London: Jessica Kingsley Publishers, 2003. ISBN 978-1843107507.

MARTINEK, Michael. Praktická teologie pro sociální pracovníky. 2. vyd. Praha: Jabok, 2010. ISBN 978-80-904137-6-4.

MATOUŠEK, Oldřich. Encyklopedie sociální práce. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0366-7.

OPATRŇÝ, Aleš. Pastorační situace v postmoderní společnosti. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2001. ISBN 80-7192-557-8.

OPATRŇÝ, Aleš. Pastorační situace u nás: analýzy a výhledy. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1996. ISBN 80-719-2092-4.

SCAZZERO, Peter a BIRD, Warren. Emocionálně zdravá církev. Praha: Návrat domů, c2006. ISBN 80-725-5135-3.

Elektronické zdroje

Get free víkend [online]. [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/nextstep/kurzy/get-free-vikend/>.

Historie Kostela na lodi [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <http://kostelnalodi.cz/historie/>.

ICF Movement [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf.church/en/locations/>.

ICF Praha - Nový typ církve [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/>.

Kurz ICF DNA [online]. [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/nextstep/kurzy/icf-dna/>.

Příběh ICF Praha [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/historie/>.

Sen ICF Praha [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/nas-sen/>.

Small group [online]. [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/nextstep/smallgroup/>.

Styl ICF Praha [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.icf-praha.cz/kdo-jsme/nas-styl/>.

Zákon č. 3/2002 Sb. (zákon o církvích a náboženských společnostech) [online]. [cit. 2017-11-18]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-3>.

Ostatní zdroje

MACÁK, Marek. Přednáška Osobnost v pastoračním procesu (Konference Úskalí a zákoutí pastorační). CB Třináctka, Praha, 2017.

Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

Plán pro Small groups Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

Poradenství na Get free víkendu. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

Vize Church life v ICF Praha. Nepublikovaný interní text poskytnutý se souhlasem ICF Praha.

WILSON, Ken. Přednáška (Konference Úskalí a zákoutí pastorační). CB Třináctka, Praha, 2017.

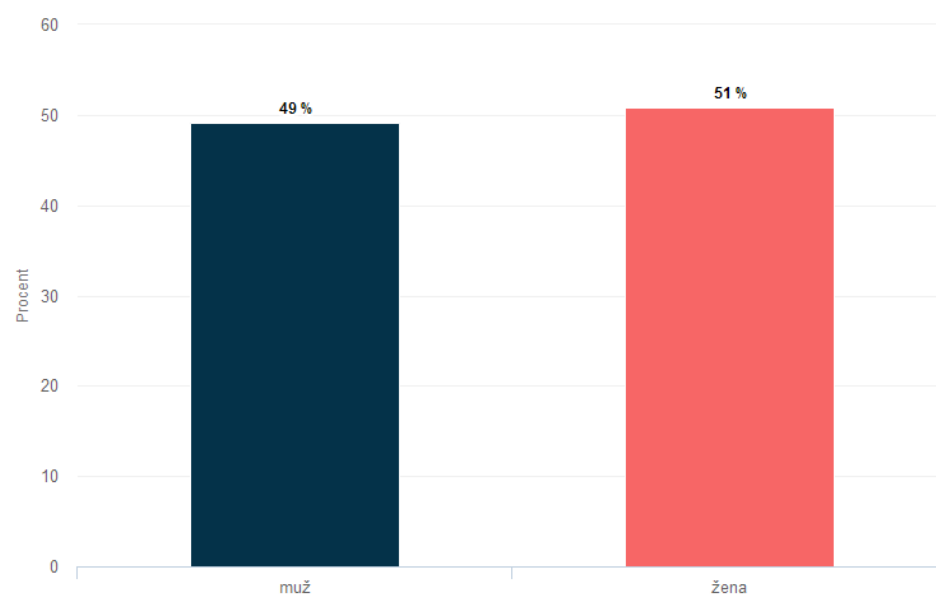
Seznam zkratek

Ef	Efezským
Ez	Ezechiel
F	Filipským
Ga	Galatským
Gn	Genesis
ICF	International Christian Fellowship (Mezinárodní křesťanské společenství)
J	Jan
Jk	List Jakubův
1 J	První list Janův
1 K	První list Korintským
2 K	Druhý list Korintským
L	Lukáš
Lv	Leviticus
Mk	Marek
Mt	Matouš
2 Pt	Druhý list Petrův
SG	Small group
Sk	Skutky apoštolů
2 Tm	Druhý list Timoteovi
Ž	Žalmy
Žd	Židům

Přílohy

Graficky upravené výsledky dotazníkového šetření a konkrétní odpovědi na otevřenou otázku.

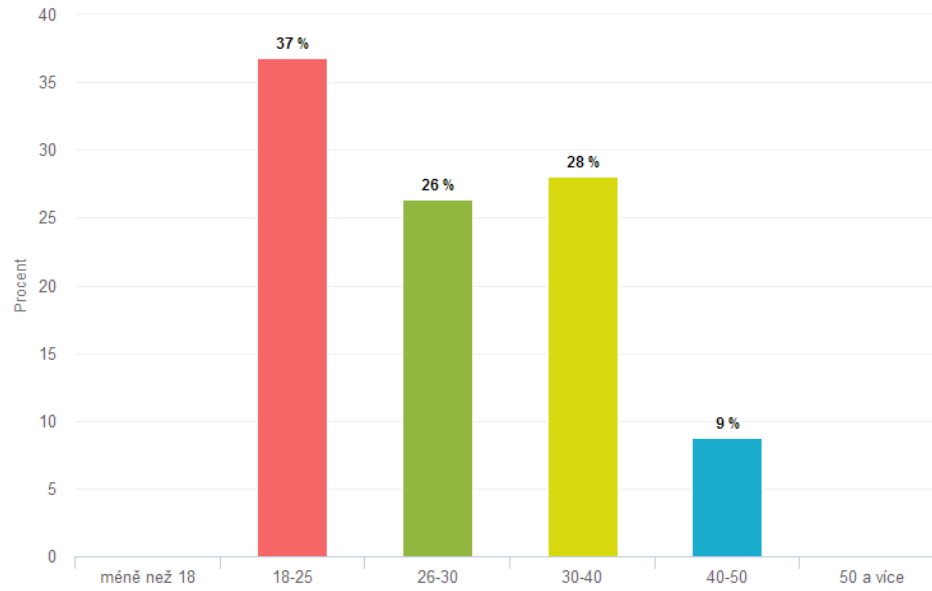
1. Pohlaví:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ muž	49 %	28
■ žena	51 %	29

Celkový počet odpovědí: 57

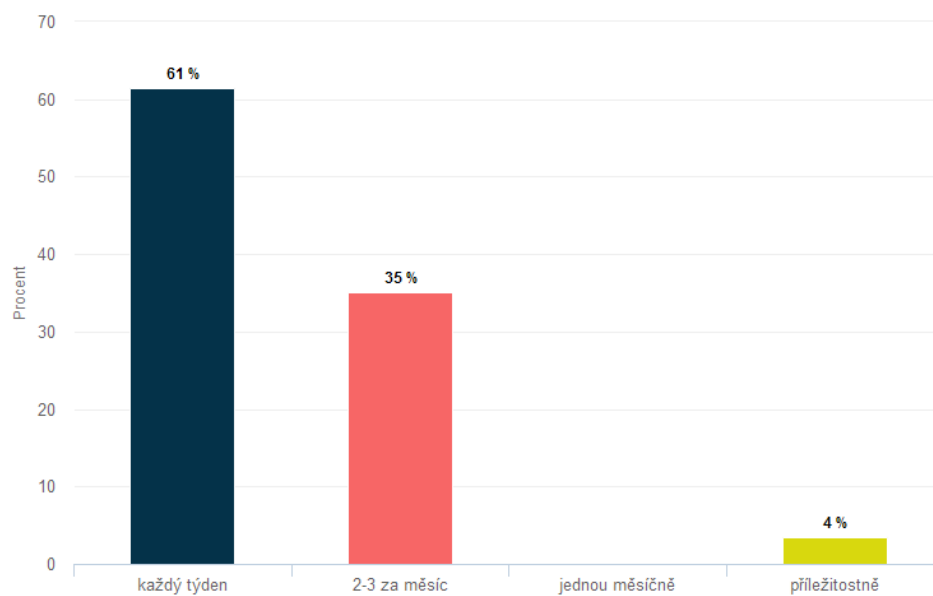
2. Věk:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ méně než 18	0 %	0
■ 18-25	37 %	21
■ 26-30	26 %	15
■ 30-40	28 %	16
■ 40-50	9 %	5
■ 50 a více	0 %	0

Celkový počet odpovědí: 57

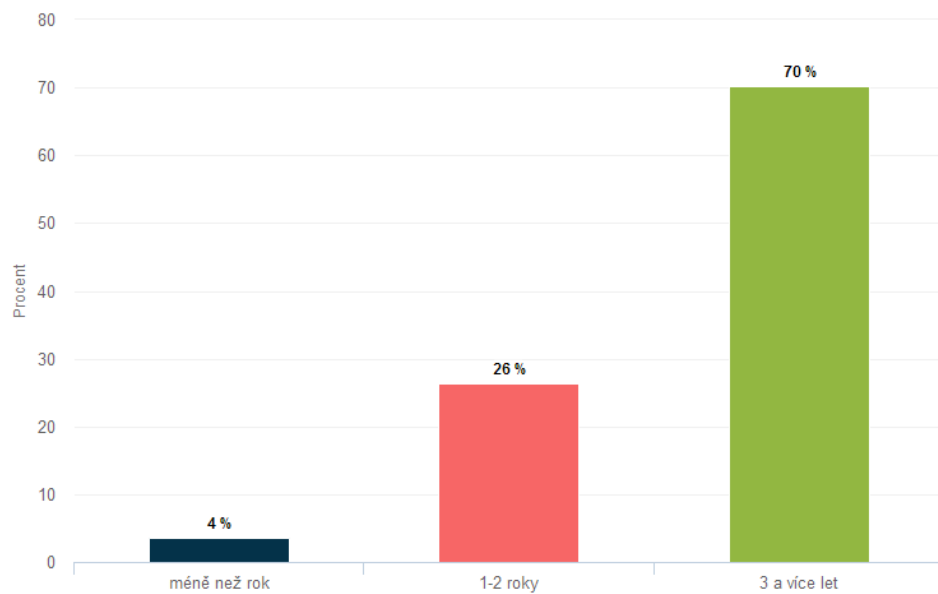
3. ICF Praha navštěvuji:

Hodnota	Procent	Odpovědi
každý týden	61 %	35
2-3 za měsíc	35 %	20
jednou měsíčně	0 %	0
příležitostně	4 %	2

Celkový počet odpovědí: 57

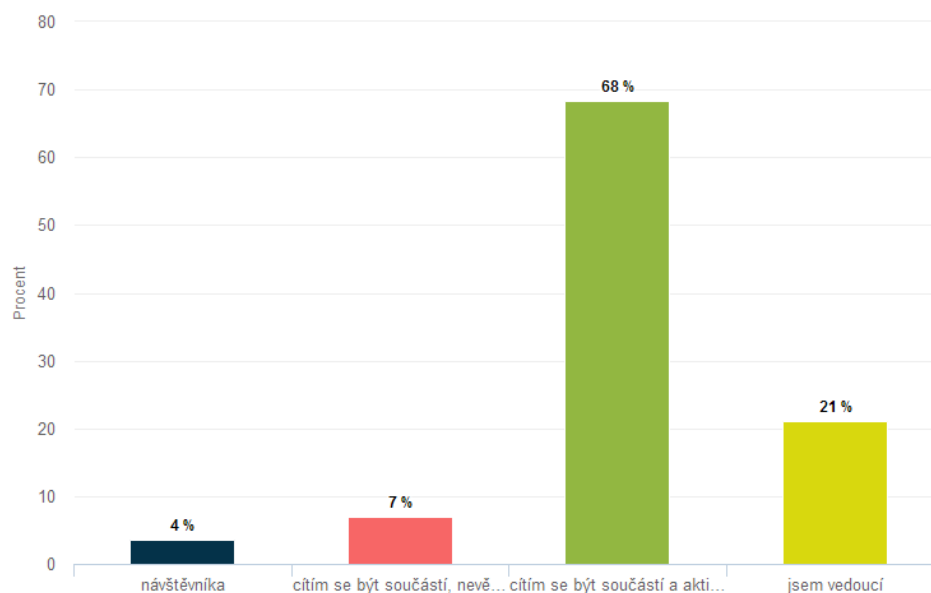
4. Do ICF Praha chodím:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ méně než rok	4 %	2
■ 1-2 roky	26 %	15
■ 3 a více let	70 %	40

Celkový počet odpovědí: 57

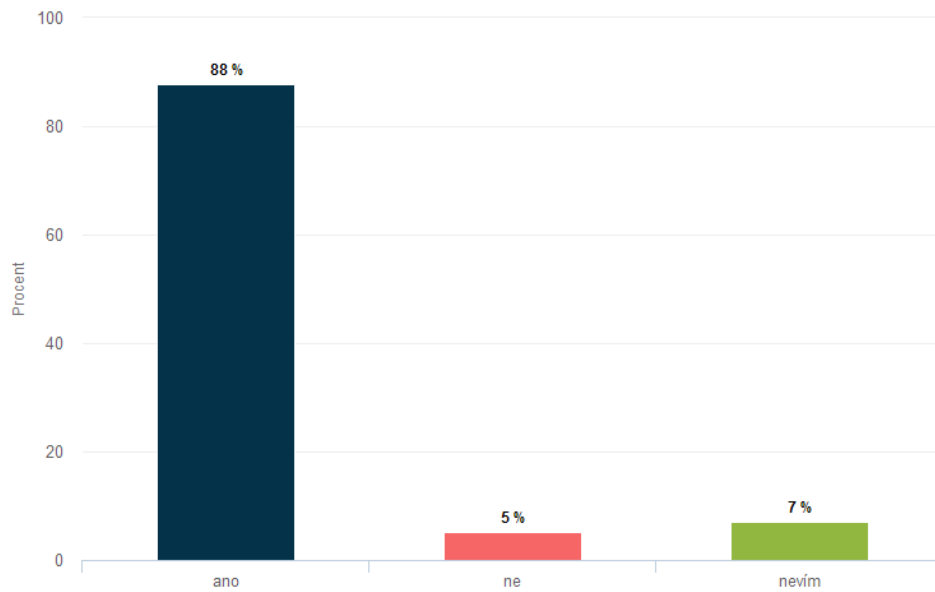
5. V rámci ICF Praha se považují za:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ návštěvníka	4 %	2
■ cítím se být součástí, nevěnuji se ale aktivně žádné službě	7 %	4
■ cítím se být součástí a aktivně se věnuji nějaké službě	68 %	39
■ jsem vedoucí	21 %	12

Celkový počet odpovědí: 57

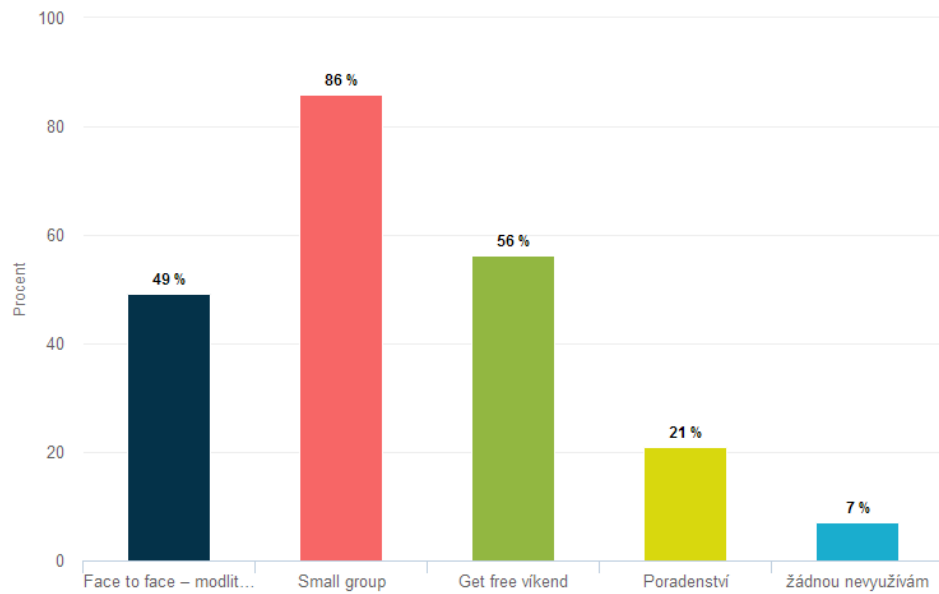
6. Již jsem slyšel/a o Church Life týmu a jeho aktivitách v rámci ICF Praha:

Hodnota	Procent	Odpovědí
ano	88 %	50
ne	5 %	3
nevím	7 %	4

Celkový počet odpovědí: 57

7. Již jsem využil/a či pravidelně využívám službu:

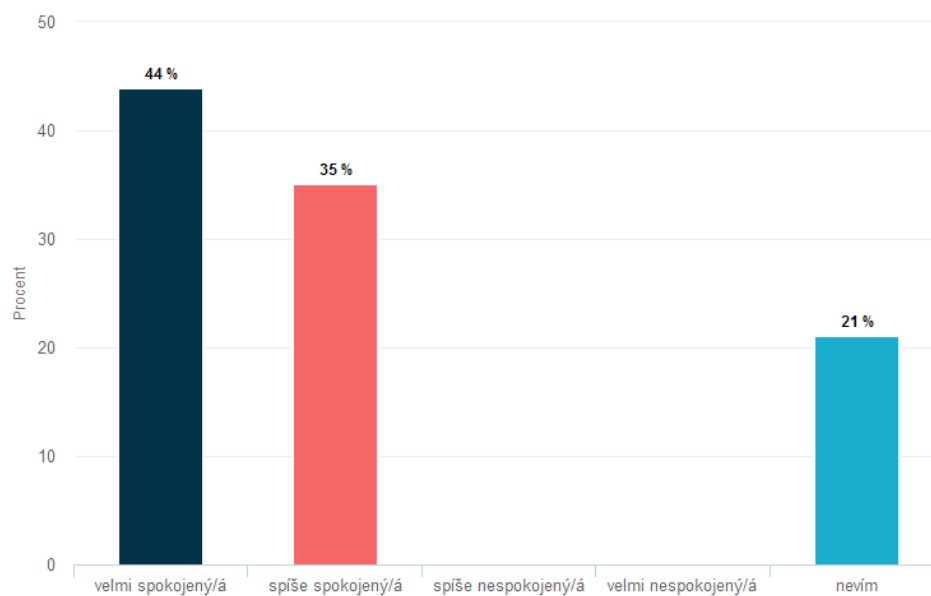

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ Face to face – modlitební tým	49 %	28
■ Small group	86 %	49
■ Get free víkend	56 %	32
■ Poradenství	21 %	12
■ žádnou nevyužívám	7 %	4

Celkový počet odpovědí: 57

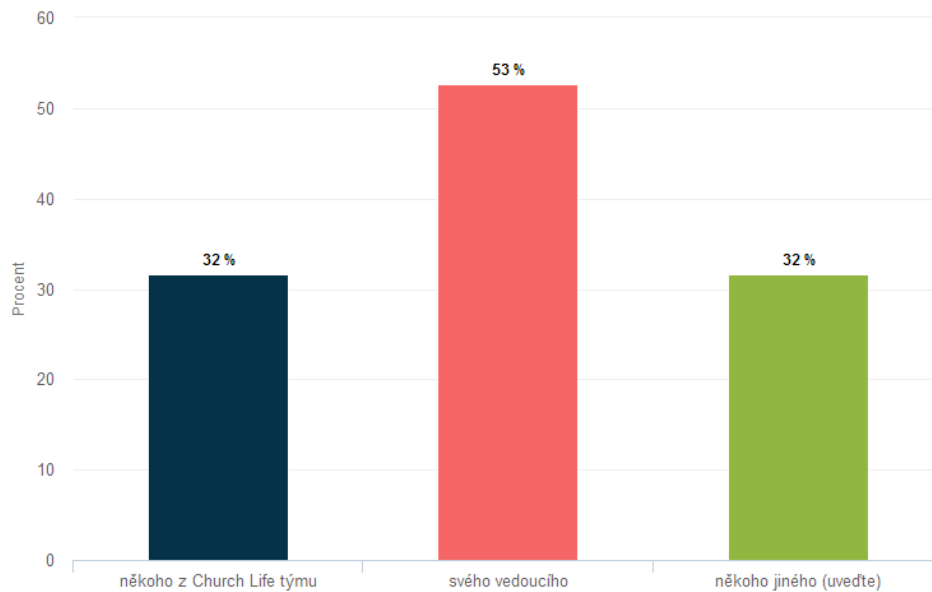
8. S aktivitami Church life týmu jsem:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ velmi spokojený/á	44 %	25
■ spíše spokojený/á	35 %	20
■ spíše nespokojený/á	0 %	0
■ velmi nespokojený/á	0 %	0
■ nevím	21 %	12

Celkový počet odpovědí: 57

9. Pokud jsem měl/a nějaký problém, obrátil/a jsem se na:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ někoho z Church Life týmu	32 %	18
■ svého vedoucího	53 %	30
■ někoho jiného (uvedte)	32 %	18

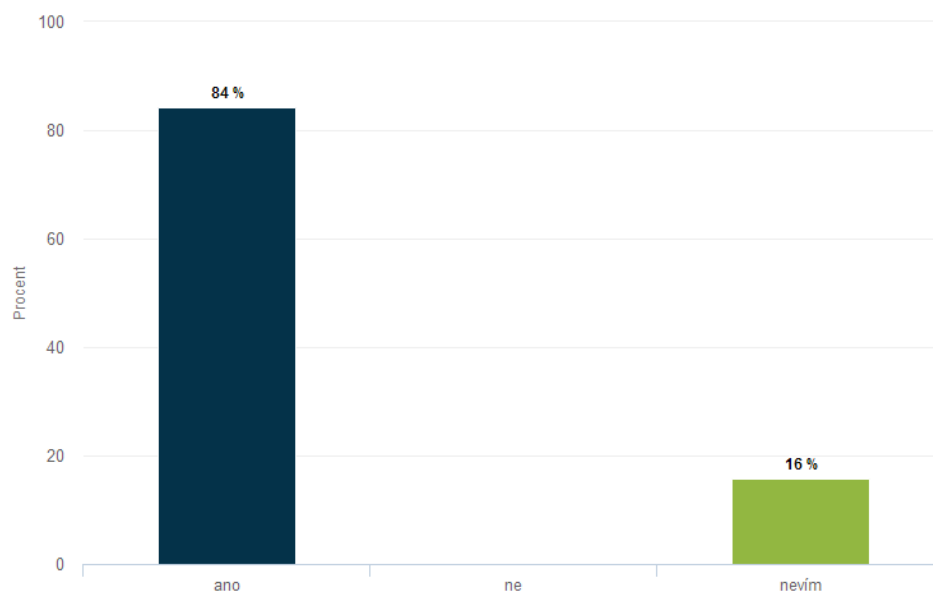
Celkový počet odpovědí: 57

Někoho jiného (uvedte):

- křesťanský psycholog
- Jan Dezort
- lidi ze Small group
- nikoho
- kamarádku

- pastora
- blízké přátele
- Daniel Skokan
- Hajnalka Ackah
- na Boha
- své přátele
- na kamaráda, nevím, jestli je součástí Church life týmu
- kamaráda
- kamaráda
- kamarády
- jednoho z vedoucích ICF nebo některého svého křesťanského přítele
- kamarády z ICF
- vhodnou kamarádku

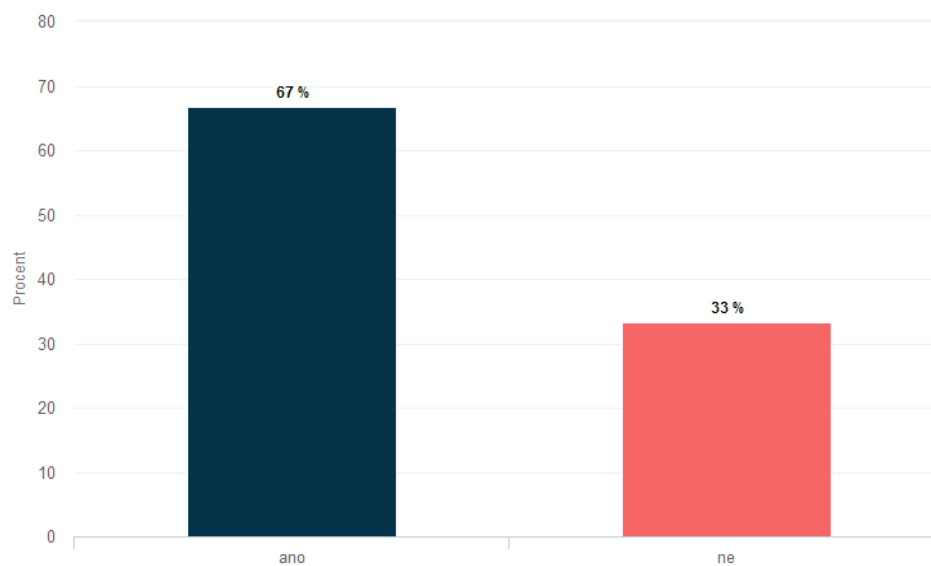
10. Vím, že mohu přijít s jakýmkoli problémem za některým z vedoucích, důvěřuji mu/jí:

Hodnota	Procent	Odpovědí
ano	84 %	48
ne	0 %	0
nevím	16 %	9

Celkový počet odpovědí: 57

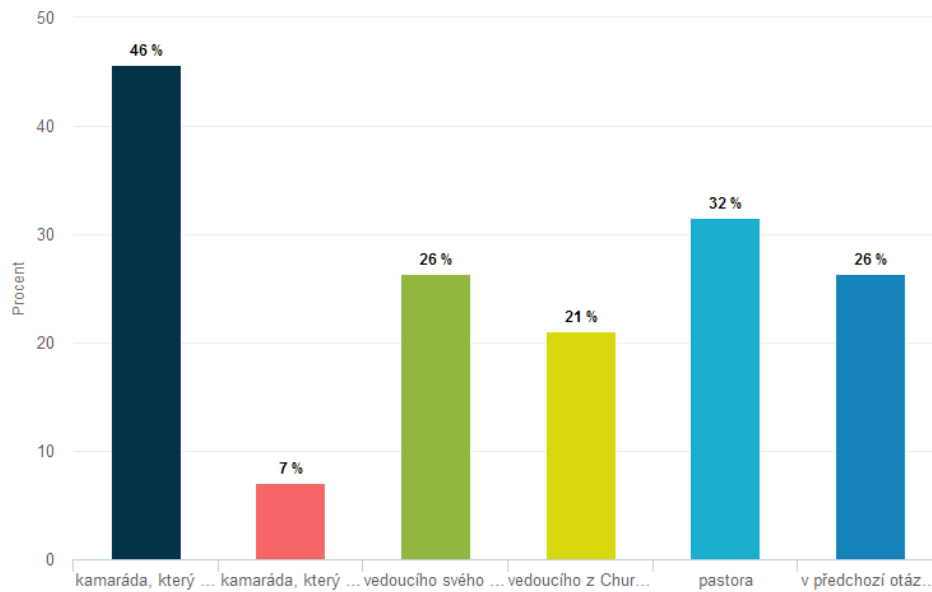
11. V minulosti jsem již využil/a možnost pastoračního rozhovoru, pokud jsem měl/a problém:

Hodnota	Procent	Odpovědí
ano	67 %	38
ne	33 %	19

Celkový počet odpovědí: 57

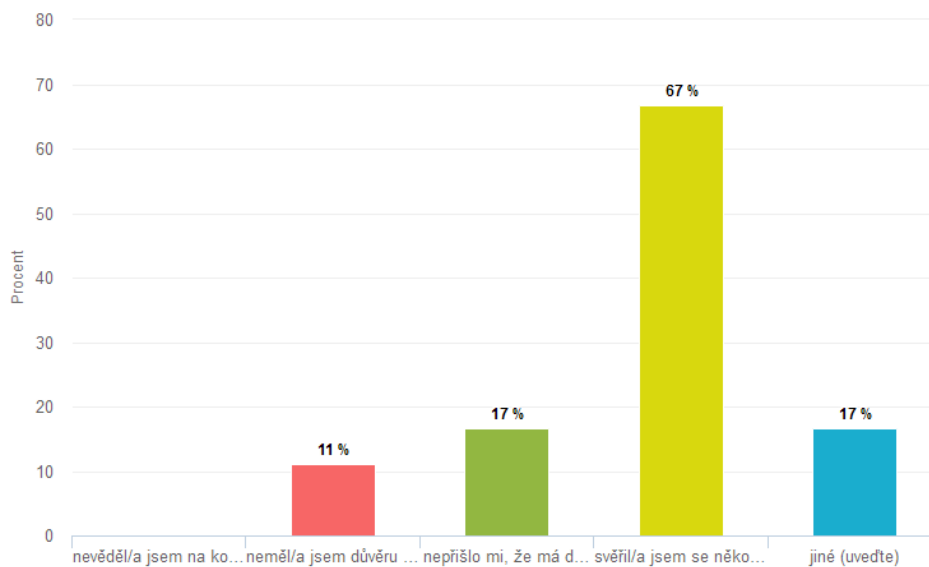
12. Pokud ano, oslovil/a jsem:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ kamaráda, který mi s problémem pomohl	46 %	26
■ kamaráda, který mě odkázal na vedoucího	7 %	4
■ vedoucího svého týmu	26 %	15
■ vedoucího z Church Life týmu	21 %	12
■ pastora	32 %	18
■ v předchozí otázce jsem odpověděl/a „ne“	26 %	15

Celkový počet odpovědí: 57

13. S problémem jsem se nesvěřil/a žádné další osobě protože (vyplňte, pokud jste u otázky 11. odpověděl/a „ne“):

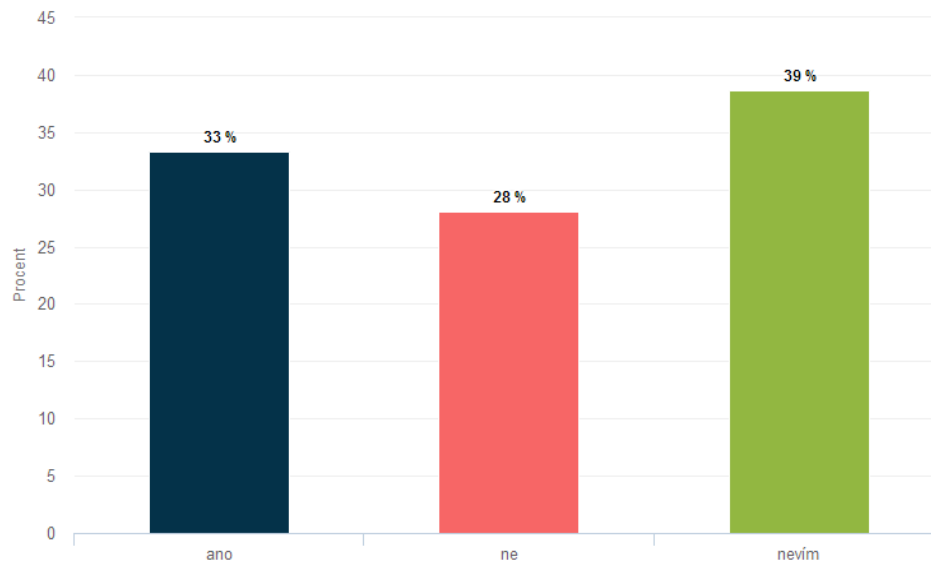
Hodnota	Procent	Odpovědí
nevěděl/a jsem na koho se obrátit	0 %	0
nevěděl/a jsem na koho se obrátit	11 %	2
neměl/a jsem důvěru v danou osobu	17 %	3
nepřišlo mi, že má daná osoba dostatek zkušeností a opravdu mi může pomoci	67 %	12
svěřil/a jsem se někomu jinému	17 %	3
jiné (uvedte)		

Celkový počet odpovědí: 18

Jiné (uvedte):

- nemám problém
- neřešil jsem tak závažný problém

14. Má pro mě mnohem větší hloubku, když o svém problému mohu mluvit s „profesionálním“ pastoračním pracovníkem, který prošel určitým školením:

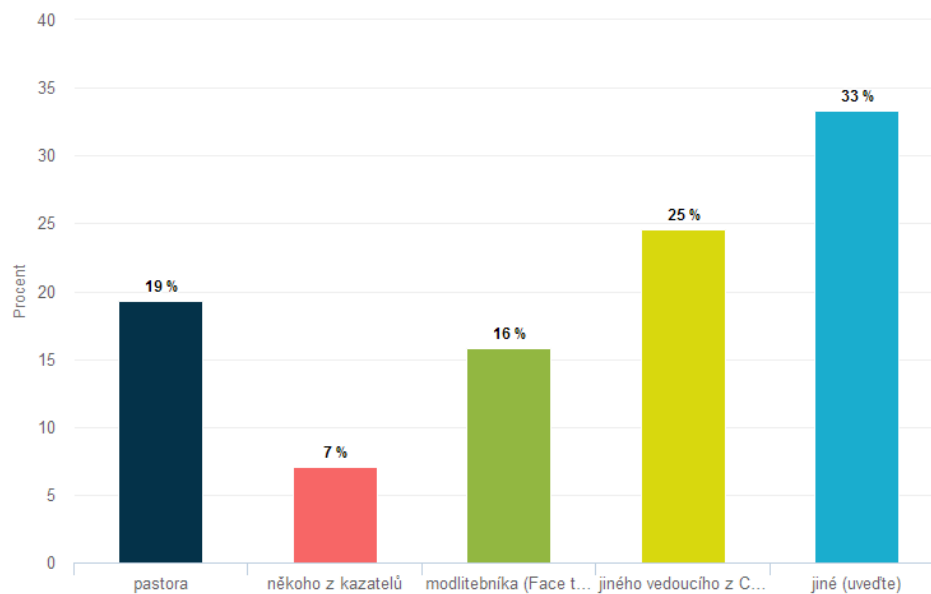

Hodnota	Procent	Odpovědí
ano	33 %	19
ne	28 %	16
nevím	39 %	22

Celkový počet odpovědí: 57

15. Pokud ano, preferuji:

Hodnota	Procent	Odpovědí
■ pastora	19 %	11
■ někoho z kazatelů	7 %	4
■ modlitebníka (Face to face tým)	16 %	9
■ jiného vedoucího z Church life týmu	25 %	14
■ jiné (uvedte)	33 %	19

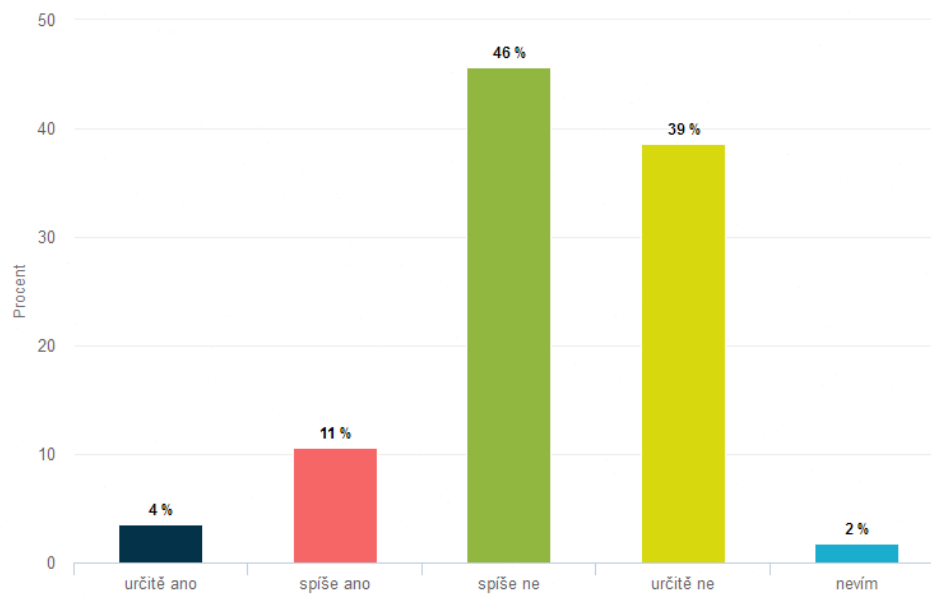
Celkový počet odpovědí: 57

Jiné (uvedte):

- nevím určitě
- jak kdy a v jaké situaci
- vedoucí z ICF či konkrétní osobu z Church life týmu
- kamaráda

- preferuji spíše kamarádku, která mě bude osobně znát a já ji, budu k ní mít důvěru
- někoho, komu věřím a znám osobně
- člověka, který dokáže rozumět tomu, co říkám
- stačí „kvalitní člověk“, kterému důvěřuji
- podle okolností, co bych potřeboval řešit
- ke komu mám důvěru

16. V ICF Praha mi chybí osoba, na kterou se mohu obrátit, pokud mám problém:

Hodnota	Procent	Odpovědí
určitě ano	4 %	2
spíše ano	11 %	6
spíše ne	46 %	26
určitě ne	39 %	22
nevím	2 %	1

Celkový počet odpovědí: 57

17. Ideální pastorační pracovník by podle mě měl být/měl splňovat (charakterové vlastnosti, zkušenosti, dovednosti, atd. – prosím uveďte):

- Důvěryhodnost, umí naslouchat, má životní zkušenosti, má fungující vztahy, má čas na osobní schůzky, má zkušenosti s pastoračí
- Loajální, upřímný, pozitivní, nápomocný, ochotný vyslechnout a najít si čas, pracující na sobě, žijící dle křesťanských hodnot, v hlubokém spojení s Duchem svatým
- Empatie, citlivost, respekt vůči osobě s problémem
- Má fungující vztah s Bohem a vidím, že sám má základní věci srovnané. Je důvěryhodný, má zdravý selský rozum, je nohama na zemi. Je empatický a má nefalšovaný zájem.
- Duchovní zralost, umění naslouchat, diskrétnost
- Charakter, přítel, rychlý naslouchat a méně mluvit. Moudrý a důvěryhodný
- Jako Ježíš, umět naslouchat a v lásce napomenout
- Spolehlivý, moudrý, ve spojení s Bohem, diskrétní, zkušený, měl by mít tu situaci zažitou
- Důvěra, integrita, podpora, životní nadhled či zkušenosti na situaci, mlčenlivost, pochopení, naslouchání, neodsuzování
- srdce pro lidi, moudrost, čas
- Důvěryhodnost, přijetí, moudrost, mít čas
- Empatie, schopnost naslouchání, vedení otázkami - to je nastavení "zrcadla" člověku, který má problém, ne jen udílení rad

- Vzbuzovat důvěru. Nebýt psychiatr! Spolupracovat a počítat s Duchem Svatým.
- Empatie, vědomosti, vstřícnost, diskrétnost
- Mít moudrost od Boha, musí Boha znát dobře osobně, zralost a životní zkušenosti, láska k lidem a ke mně.
- Kristus
- Empatie, dodržování mlčenlivosti
- Poslouchá dobře, málo mluví ale s moudrostí, nebude říkat ostatním to, co říkám já
- Otevřený, trpělivý, hluboký, nemanipulační, důvěryhodný, citlivý, srdečný, upřímný
- Podle mě by měl opravdu věřit, ne být zaměřený pouze na úkoly. Ten kdo důvěřuje Bohu, to vidíš během krátkého rozhovoru. Měl by to být člověk, který je vyrovnaný, ví kdo je, má charakter, je přátelský, pracuje na lidských hodnotách, díky kterým se může dostat blíže k člověku.
- Měl by žít s Bohem. Měl by mít zkušenosti v oblastech - poradenství, vedení. Měl by umět více naslouchat než radit a soustředit se vždy na člověka jako jednotlivce. Měl by mít schopnost udržet tajemství.
- Musím ho respektovat a důvěřovat mu jako člověku, znát ho alespoň do určité míry, vědět, že to se mnou myslí dobře.
- Každý od Boha dostal dary, ty by měl hledat a rozvíjet. V tomto směru by se měly utvářet skupiny a rozvíjet. Vzájemně se modlit a vzdělávat. Vše by mělo budovat jednotlivce a skupiny...církev. Takové jednání vede ke zkušenostem v duchovním světě, v církvi jako takové. Člověk se mění a roste, buduje a je obrazem Krista. Dovede pokleknout před druhým

a pomáhat, dovede poslouchat a naslouchat, s rozvahou a moudrosti sloužit Bohu. Měl by slyšet a hovořit s Otcem. Znáť jeho tvář a plány, které mu určil, takový potom může pomáhat druhým. Vše je zde napsáno tak jak Otec určil, tak jak komu moudrosti dal.

- Nevím, to je strašně obecné, zaleží na typu služby, kterou pastorační pracovník vykonává. Pro každou jsou důležité různé věci a jiné zase mohou víc ustoupit.
- Měl by mít živý vztah s Ježíšem, aby dokázal naslouchat tomu, co mu Duch Svatý říká k mé situaci.
- Dostatek účasti, porozumění, empatie a střízlivý biblický pohled na věc.
- Být ochoten naslouchat bez zatížení tím, co je negativní nebo pozitivní, nebýt tu jen pro lidi, kteří se snaží napravit své chyby/problémy očekávaným způsobem, především, jak se to očekává v církvi.
- Upřímnost, otevřenost, pokora, naslouchání, živý vztah s Bohem, zkušenost ve věci kterou chci řešit, láska k lidem, pochopení, otevřené srdce za všech okolností
- Aspoň základní komunikační a naslouchací "školení", být delší dobu křesťanem
- Znáť ho/jí trochu více osobně a cca vím, čím si v životě prošel a tím pádem vím, že rozhovor s ní(m) pro mě bude přínosný. Samozřejmě je také důležitá důvěrnost, že si to ten člověk nechá pro sebe.
- Důvěryhodnost, porozumění, empatie
- Měl by naslouchat. Mít aspoň potuchy o koučinku či jiný trénink zaměřený na pastorační činnost, které mohou člověku

pomoci. Pokud by měl zkušenost s oblastí, se kterou se potýká člověk, který se na něj obrací, je to samozřejmě plus, ovšem ne vždy to tak jde. Nevnímám to pak jako překážku.

- Důvěrný a loajální. Měl by udržet tajemství a nikdy by proti mě neměl můj problém vytáhnout.
- Umět naslouchat, být empatický, žít s Bohem a být příkladem v otevřeném vztahu s Bohem, mít rámcově srovnaný vlastní život, modlit se za svojí službu a moudrost v rozhovorech, 100% nevynášet svěřené rozhovory, měl by mít zájem o životy ostatních, měl by být autentický v tom, co právě sám prožívá a znát své osobní a "profesní" limity (nehrát si na psychologa/psychiatra apod., nepouštět se do toho, na co nemá) a popř. doporučit odborníka, když mu schází průprava. A hlavně by to měl dělat rád, když ne, ať si dá pauzu. Lidi by se neměli cítit tak, že někoho nezajímá jejich život.
- Profesionalita, zkušenost, empatie, vědomosti, moudrost, umět rozpoznat námět k modlitbě od skutečného psychologického problému, neřešit problémy sám - umět říct, že na to nemá, a že bych s tím problémem měl zajít za někým jiným, člověk se srdcem pro lidi, poslouchající více než mluvící
- Měl by to být někdo, s kým mám užší přátelský vztah nebo je mi nějakým způsobem blízký, jeho osobnost a životní okolnosti budou alespoň trochu podobné tem mým
- Důvěryhodný, žijící s Bohem a žijící jako příklad pro druhé svým životem, mající čas a kapacitu na můj problém, nehledající jednoduchá nebo rychlá řešení